

ATILIM ÜNİVERSİTESİ AYLIK SÜRELİ YAYINI
Nisan 2018 Sayı: 36

ATACS
ATILIM AKADEMİK SİSTEMİ

SON KALE POLATLI

ASİ ÇOCUĞUM VE
BABAM ATATÜRK

GELECEĞİN PUSULASI:
ULUSLARARASI İLİŞKİLER

**Sadece büyük bir lider,
geleceği küçük kalplere emanet eder.**

23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı Kutlu Olsun!

Times Higher
Education (THE)
200 Under 50
Sıralaması
2017 Verilerine
Göre Dünyada
İlk 100'de

Times Higher
Education (THE)
2018 Dünya Üniversiteler
Sıralamasına Göre
Vakıf Üniversiteleri
Arasında
Türkiye'de
İlk 4'te

Times Higher
Education (THE)
Fiziksel Bilimler
Sıralamasında
Türkiye'de

İlk 2'de

**ATILIM
ÜNİVERSİTESİ**

www.atilim.edu.tr

İÇİNDEKİLER

GÜNDEM

-SAYFA 4-

ATACS

GÜNDEM

-SAYFA 12-

**DEMOKRATİK
REJİMLERDE İSLAMİYET
VE LAİKLIK İLİŞKİSİ:
TÜRKİYE ÖRNEĞİ**

GÜNDEM

-SAYFA 16-

**SON KALE:
POLATLI**

TARİHTE ATILIM

-SAYFA 24-

**ASİ ÇOCUĞUM VE
BABAM ATATÜRK**

Atılım Üniversitesi Adına Sahibi
Prof. Dr. M. Yıldırım Üçtuğ

Genel Yayın Yönetmeni
Eftal Erel

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Öğr. Gör. Dr. Günseli Gümüşel

Editör
Özgür Kalın

Fotoğraflar
Erol Korkmaz
Halil Güneş

Yayın Kurulu
Prof. Dr. Yıldırım Üçtuğ
Ayla Akkan
Eda Çalgüner
Eftal Erel
Esra Yalçın
Kemal Şenoğlu
Öğr. Gör. Dr. Günseli Gümüşel
Özgür Kalın
Sevil Yıldız

Atılım Üniversitesi Yerleşkesi
Kızılcaşar Mahallesi 06830 İncek - Ankara
Tel: 0312 586 80 00 ■ Faks: 0312 586 80 90 - 91
www.atilim.edu.tr ■ info@atilim.edu.tr
Tasarım & Teknik Hazırlık
REMARK CREATIVE
Turan Güneş Blv. Aleksander Dupçek Cad.
No: 28/9 06550 Yıldız-Çankaya / Ankara
Tel: 0312 436 27 28 ■ Faks: 0312 436 27 00
www.remarkreklam.com ■ info@remarkreklam.com

Baskı
Desen Ofset San. Tic. A.Ş.
Birlik Mahallesi 448. Cadde 476. Sokak No:2 Çankaya-Ankara
Sertifika No: 11289 Tel: 0312 496 43 43
Nisan, 2018

Ayda bir yayımlanır. Dergide yayımlanan yazılar kaynak gösterilerek kullanılabilir.
İmzalı yazılardaki görüşler yazarlarına aittir.

-KÜNYE-

KÖŞE YAZISI

Günlük gazeteleri okuduğumuzda eminim çoğumuzun aklına takılıyordur: Köşe yazarları nasıl oluyor da her gün yazacak bir konu bulabiliyorlar? İnsan, bırakın her günü, ayda bir birşeyler yazmak için klavyenin başına oturduğunda bile zorlanabiliyor oysa ki.

Tabi köşe yazarlarının sahip olduğu özgürlüklerin hemen hiçbirisi İz Dergisine başyazı yazmak durumunda olan rektörde yok. Politik birşeyler yazamazsınız, herhangi bir grubu öyle ya da böyle rencide edebilecek hiç birşeyden söz etmemeniz gerekir. Ders kitabı olmak dışında bir hedefle yayın hayatına başlayan İz Dergisinde her ay öğrencilere bir konuda ders de veremezsiniz. Yazdıklarınız suya sabuna dokunmamalıdır ama çok sudan ve sabun köpüğünden de olmamalıdır tabi. Neyse ki bir iki roman denemem olmuştu daha önceleri. Polisiye filan... yine de klavye tuşlarına basma konusunda biraz deneyimli sayılırım. Basıp da anlamlı bir kaç cümle oluşturabiliyorum.

Oysa ne kadar zor anlamlı cümleler kurabilmek. Bir de dilbilgisi denen bir kurallar manzumesi var ne yazık ki, uyulması gereken. Keşke olmasaydı diyecektir birçokları, biliyorum. Hoş zaten o birçokları için öyle bir kavram hiç var olmamış sanki. İlk ve ortaöğretimde dil öğretmiyoruz diye hep bir ağızdan şikâyet ederiz hep.

Burada söz ettiğimiz yabancı dildir. Oysa kendi dilimizi öğretime konusunda da çok beceriksiziz. Yazıldığı gibi okunan az sayıdaki dilden biri Türkçemiz. O nedenle İngilizce veya Fransızca gibi ilkökul beşinci sınıfı beklemeden okuma- yazmayı söküyor çocuklarımız. Ama gelin görün ki yazma konusunda o beşinci sınıfta söktükleri düzeyde kalıyorlar çoğu. Kimse onlara daha sonra dilbilgisi öğretmeye kalkışmıyor, aynı yabancı dil öğretmeye çalışmadıkları gibi. Hoş, belki de öğretmenlerimiz ellerinden geleni yapıyorlar ama dilbilgisi ve yabancı dil üniversite giriş sınavında sorulmuyor ya; o halde kimin umurunda. Sonuç mu? Ne kendi dilinde ne yabancı bir dilde kendini ifade edemeyen bir gençlik yetiştiriyoruz işte. Ama olsun YGS'de ve LYS'de ve KPSS'de ve ALES'te bulmaca

soruları çözüp iyi puan alıyorlar ya da alamıyorlar! Alfabenin türlü harflerinden oluşan kombinasyonlarla afili sınav isimleri yaratıyoruz ama gençlerimize noktalama işaretlerini öğretip de afili bir Türkçe cümle yazdırmayı beceremiyoruz. Orhan Boran'dan çocukken duyduğum bir fıkra vardı. Garsonun çorbayı içinde önce bir sinek, sonra iki sinek, sonra üç sinekle getirişine dayanamayıp kızan müşterinin "İstersen sen bana bir kâse çorba, bir kâse de sinek getir, ben istediğim kadar ekerim" şeklindeki isyanı geliyor aklıma çoğu zaman yazılara baktığımda. Biz de noktalama işaretlerini öylesine serpiyoruz işte cümlelerin içine; isteyen istediği yere gider düşünüyoruz sanırım.

Bu arada bir de mahzun "ki"ler ve "de-da" ekleri var tabi. Onlar için hayat çok zor. Bağlı yaşasalar bir türlü, tek başlarına kalsalar bir türlü, ama en zoru kararsız bir şekilde bir öne bir arkaya savrulmaları. Dilimize ithal yabancı sözcükler mi? Nereden geldiklerini, ne anlam taşıdıklarını çok bilmeyiz ama kullanmaya da

bayılırız. Anti parantez! Parantez neden anti olsun, neden herşeye karşı olsun? Yazık günah değil mi parantezi elaleme isyankâr biri olarak tanıtmak? Mali portre! Duyan mali durumun göğüsten yukarı çizilmiş güzel bir resminin kast edildiğini sanıyordur. Oysa, anti parantez, bunun doğrusu mali portre! Örnekler çok ama biraz daha uzatırsam ilk paragrafta yazdığım gibi çelişeceğim. Ama hocalık işte, kusura bakmazsınız umarım, bildiklerini paylaşmak gençlerimize işlemiş ne de olsa.

Nasıl bir köşe yazısı diye başlamıştım söze. On dakika geçti geçmedi, tuşlar parmaklarımı sürüklediler yine bir yerlere doğru. Suya sabuna dokunmayan bir yazı daha çıkardım sanırım. Gelecek ay buluşmak üzere...

Örnekler çok ama biraz daha uzatırsam ilk paragrafta yazdığım gibi çelişeceğim. Ama hocalık işte, kusura bakmazsınız umarım, bildiklerini paylaşmak gençlerimize işlemiş ne de olsa.

Prof. Dr. Yıldırım Üçüoğlu
Rektör

ATACS

ATILIM AKADEMİK SİSTEMİ

■ Atılım Üniversitesi'nin eğitim ve öğretim faaliyetlerinin yürütülebilmesi için otomasyon sistemlerine ve yazılım uygulamalarına neden gereksinim var?

Atılım Üniversitesi, kurumsal misyonu olarak benimsediği üç ana konuda, yani yüksek öğretim, bilimsel araştırma ve topluma hizmet konularında yüksek kalite standartlarını yakalamış ve daha da büyük hedefleri kendisine vizyon olarak koymuş bir kurum. Otomasyon sistemleri ise, bu kalite standartlarına erişilmesinde önemli katkı sağlayan unsurlardan birisi. Çünkü, üniversitemizin en önemli paydaşlarından olan öğrencilerimiz, akademik ve idari mesup-

larımız ve Yüksek Öğretim Kurulu gibi sürekli ilişki içinde olduğumuz kamu kuruluşları, üniversitemizin sunduğu hizmetlerden faydalanırken veya ortak iş süreçlerini yürütürken, hız, kolaylık, dakiklik, güvenilirlik, esneklik, şeffaflık gibi nitelikler arıyorlar.

Dolayısıyla, üniversiteler gibi çok sayıda karmaşık ve değişken sürecin, temposu hiç düşmeyen bir akademik takvim çerçevesinde, dakiklikle ve çok sayıda paydaşla yürütülmek zorunda olduğu organizasyonlarda, iyi işleyen bir otomasyon altyapısı olmaksızın istenen kalite standartlarını yakalamak mümkün olmuyor. Tıpkı, yaklaşık olarak son onbeş yıldır banka şubelerinde geçirilen vaktin ka-

yıp olarak görülmesi ve hesap açma, para transferi, kredi başvurusu, fatura ödeme, vb. gibi finansal işlemlerin zaman ve mekandan bağımsız olarak yapılabilir hale gelmesi gibi, üniversitelere dair ders kaydı yapma, sınav notu verme, yatay geçiş başvurusu, burs başvurusu, vb. gibi pek çok sürecin yerine getirilmesinde, bu süreçlerin kullanıcıları olan öğrenciler ve akademik/ idari çalışanlardan gelen, giderek artan bir otomasyon talebi var.

Kalite kavramının tariflerinden birisinin, üretilen ürün veya hizmetlerin niteliklerine dair yüksek standartlar koyup, bu standartlara uyabilme becerisi olduğunu hatırladığımızda ve standartları

belirleyenlerin de aslında bu süreçlerin kullanıcılarının beklentileri olduğunu dikkate aldığınızda, otomasyonun vazgeçilmez olduğu, iyi işleyen bir otomasyon altyapısının ise çok önemli bir kalite göstergesi olduğu gerçeği ortaya çıkıyor.

Bunun yanında, koyduğumuz kurumsal vizyona ulaşmak ve bu doğrultuda uyguladığımız stratejilerin istenen sonuçları verip vermediğini ölçebilmek için sürekli olarak bilgi toplamak ve bu bilgileri değerlendirerek, yol haritamızda güncellemeler ve hatta gerekiyorsa düzeltmeler yapmamız gerekiyor. İyi işleyen bir otomasyon altyapısı olmaksızın, bu bilgileri elde etmek ve elde edilse bile doğruluğundan emin olmak mümkün değil. Bu nedenle sağlam bir otomasyon altyapısı, sadece kurumun misyonunu yerine getirirken eriştiği kalite seviyesine katkı sağlamakla kalmıyor, vizyonunu gerçekleştirirken de önemli bir araç olarak rol oynuyor.

■ 2009 yılından beri kullanılmakta olan eski otomasyon yazılımını neden terk ettiniz ve yeni bir yazılım hazırlama ihtiyacı duydunuz?

Atılım Üniversitesi'nin kuruluş tarihi olan 1997 yılından itibaren, 2009 yılının Eylül ayına kadar, öğrenci işleri otomasyonu yazılımı olarak Bilkent Üniversitesi'nden temin edilen bir yazılım kullanılmış. 2009 Eylül ayından sonra ise, ticari bir firma tarafından hazırlanan başka bir yazılım kullanılmaya başlanmış. Ben, 2012 yılının Nisan ayında Atılım Üniversitesi'nde görev yapmaya başladığımda, önümde çözüm bekleyen konuların en önemlilerinden bir tanesi, bu yazılımın Atılım Üniversitesi'nin büyüyen kurumsal yapısına ve artan ihtiyaçlarına yeterince cevap verememeye başlamasından kaynaklanan zorluklardı.

Bunun üzerine, kısa vadeli çözüm olarak, yazılımın üzerinde, ihtiyaçlarımıza uygun hale getirmek için değişiklikler yapıp yapamayacağımızı araştırdık ve yazılımın ticari sözleşmesindeki bazı maddelerin, Atılım Üniversitesi ta-

rafından talep edilmesi durumunda, yazılımın kaynak kodlarının teslim alınmasına olanak tanıdığını gördük. Sonrasında, Atılım Üniversitesi'nin kendi yazılım uzmanları tarafından kurum içi çalışmalarla yürütülen ve kaynak kodlarını teslim aldığımız yazılımın üzerinde değişiklikler ve geliştirmeler yapılmasını içeren yoğun bir yazılım geliştirme faaliyeti başlamış oldu. Birkaç ay içinde, yazılımın yeni bir sürümünün hizmete açılmasını gerektirecek kadar çok geliştirme faaliyeti yapıldı. Bu aşamada, kurum içi kaynaklarla üzerinde değişiklikler yapılmış oldu bu yeni yazılımı eskisinden ayırmak için SIS 2.0 diye adlandırmaya başladık (SIS, Student Information System – Öğrenci Bilgi Sistemi ifadesinin kısaltılmış biçimi idi; 2.0 ise ikinci sürüm anlamına geliyordu). Devam eden yazılım geliştirme çalışmalarıyla birlikte, 2015 yılının Mayıs ayında SIS 3.0, gene 2015 yılının Ağustos ayında ise SIS 3.1 sürümleri hizmet vermeye başladı.

Yeni sürümler hizmete açılırken, İngilizce Hazırlık Okulu'nun otomasyona dahil edilmesi, Atılım Üniversitesi'nin yönetmelik ve yönerge düzenlemeleri elektronik ortama taşınması, Bologna sürecine uyum, Avrupa Kredi Transfer Sistemi'ne (AKTS) uygun altyapının temellerinin atılması ve sayıları gün geçtikçe artan yabancı öğrencilerle ilgili süreçlerin otomasyona dahil edilmesi gibi önemli aşamalar kaydedilmişti.

Ancak bu noktada, kaynak kodlarını devralarak üzerinde düzeltmeler yaptığımız yazılım, mimari tasarımı nedeniyle daha fazla düzeltmeye imkan tanıyamayacak şekilde sınırlarına gelip dayandı.

■ Neden daha fazla değişiklik ve geliştirme yapılması mümkün olmadı, yazılımın bir aşama daha geliştirilmesinin önünde engel oluşturan sınırlar nelerdi?

ERP (Enterprise Resource Planning – Kurumsal Kaynak Planlama) ve MRP (Manufacturing Resource Planning – Üretim Kaynak Planlama) gibi,

kurumsal iş veya üretim süreçlerinin otomasyona geçirilerek bilgisayar destekli olarak yürütüldüğü bu tür uygulamalarda, uygulamanın başlıca bileşenlerinden ikisini veriler ve bu verileri üreten veya girdi olarak kullanan çeşitli iş fonksiyonları oluşturuyor. Örneğin, öğrencilerin akademik dönem başlangıcında derslerine kayıt yapabilmeleri için bu derslerin açılması bir iş fonksiyonu iken, açılan derslerin adı, kodu, kredi değeri, kontenjanı, ön koşulu, vb. ise bu fonksiyona girdi oluşturan verileri oluşturuyor.

Sistemin hizmet verebilmesi için hem fonksiyonların hem de verilerin birbirleriyle uyumlu ve tutarlı olacak şekilde bir düzen oluşturmaları gerekiyor. Bu düzeni kısaca sistemin mimarisi olarak isimlendirmek mümkün. Mimarinin nasıl olacağını belirlemek, yani tasarlamak ise yazılım mühendislerinin görevi. Bu mimari tasarımlar yapılırken işin başında yapılan hatalar veya daha sonra değişen gereksinimler nedeniyle ortaya çıkan uyumsuzlukların sonradan telafisi bazen çok zor oluyor, bazen de hiç mümkün olmuyor. Daha gündelik bir örnekle açıklamak gerekirse, tek katlı bir bina olarak projelendirilmiş ve inşaatına başlanmış bir yapının, inşaatın ileri aşamalarında çok katlı bir apartmana dönüştürülmesi sırasında ortaya çıkacak olan mimari zorluklara benzer zorluklar yazılım projeleri için de geçerli.

SIS için de, artık düzeltmeyeceğimiz noktaya gelip dayandığımız mimari tasarım aksaklıklarının arasında, Fakülteler ve Enstitü'lerin yazılımlarının birbirlerinden ayrı, bağımsız birimler halinde tasarlanmış olması; program müfredatlarının yönetilmesindeki zorluklar; okutulan dersleri içeren bir kataloğun mevcut olmaması ve dolayısıyla dersler ile bölüm ve ana bilim dalları arasında ilişki olmayacak şekilde tasarlanmış olması; zaman içinde derslerin, kredi, AKTS, vb. değerlerinin değişmesi nedeniyle ortaya çıkan değişik versiyonlarının takip edilemeyecek şekilde tasar-

lanmış olması; derslerin, yerine başka bir ders ikame edilmeksizin iptal edilebiliyor olacak şekilde şekilde tasarlanmış olması; öğrencilerin okudukları akademik dönemleri değişik koşullar altında sayan sayaçların mevcut olması; özel öğrencilik ve bilimsel/sanatsal hazırlık derslerinin yönetilmesindeki zorluklar gibi örnekler sayılabilir.

Mevcut yazılımın mimarisini, kısaca özetlediğim bu aksaklıkları düzelterek şekilde değiştirmeye teşebbüs etmek, daha önce yaptığım benzetmede kullandığım örnekte olduğu gibi, inşaatı tamamlanmak üzere olan bir tek katlı yapıyı, çok katlı bir apartmana dönüştürecek mimari değişiklikleri yapmak kadar olasılık dışıydı. Bu nedenle geldiklerimiz noktada, ya SAP, vb. gibi bir ERP yazılım ürününü satın alarak uygulamaya geçirmek ya da kendi ihtiyaçlarımız uygun bir yazılımı tamamen kurum içi kaynaklarımızla hazırlamak üzere, otomasyon altyapımızı yeni baştan inşa etme durumuna gelmiş olduk.

■ Neden hazır bir ürün almak yerine, kendiniz bir yazılım geliştirdiniz?

Yepyeni bir otomasyon sistemi meydana getirme durumuyla karşı karşıya kalmamızla birlikte, Üniversitemizin üst

yönetimi ile birlikte seçeneklerimizi değerlendirerek en etkin çözümü bulma sürecine girmiş olduk. Seçeneklerimiz, SAP, vb. gibi kendisini dünyada kanıtlamış hazır bir ERP ürünü satın almak, Atılım Üniversitesi dışında, bu konuda uzman olan ticari bir kuruma yazılım hazırlatmak, başka üniversitelerin kullandığı yazılım uygulamalarını temin ederek kendi işleyişimize adapte etmek veya kendi, özgün kurumsal süreçlerimizi modelleyerek, tamamen kendi işleyişimizin gereksinimlerine cevap verecek şekilde, kurum içi kaynaklarımızla bir yazılım hazırlamaktı.

Daha önceki açıklamalarımda da ifade ettiğim gibi, bu aşamada yapılan tercihler ve verilen kararlar, oldukça uzun vadeli ve bağlayıcılığı olan sonuçlar ortaya çıkarıyor. Çünkü verilen kararlar altyapıyı belirlediğinden, daha sonra orta ve uzun vadede bunun üstüne inşa edilen üstyapı katmanları için de bir yol haritası çizilmiş oluyor. Altyapı konusundaki hatalı kararlar, orta ve uzun vadede tekrar başa dönme riskini beraberinde getirirken, doğru kararlar, kurumun vizyonu doğrultusunda hızlı ve etkin biçimde yol alınmasında katkıda bulunuyor. Bu nedenle, seçenekleri

değerlendirme aşamasında, çözüm alternatifleri bütün detaylarıyla incelendi ve değerlendirildi. Bu kapsamda, çeşitli yerli ve yabancı üniversitelerin SAP ERP sistemine geçiş süreçleri incelendi, SAP çözüm ortakları ile ön çalışmalar gerçekleştirildi. Sonrasında, bazı üniversitelerin geliştirdiği ERP çözümlerinin de Atılım Üniversitesi'ne adapte edilmesi durumunda etkin olarak kullanılıp kullanılamayacağı detaylı olarak değerlendirildi.

Değerlendirme çalışmaları sırasında toplanan bilgiler çerçevesinde, Üniversitemiz Mütevelli Heyeti Başkanlığı'nın da destekleri ile, Atılım Üniversitesi'ne hizmet verecek olan otomasyon çözümünün kurum içinde, öz kaynaklar ile geliştirilmesine, Bilgi & İletişim Teknolojileri Direktörlüğü'nün önerisi ve Üniversite Üst Yönetim'inin onayı ile karar verildi. Böylece, Üniversitemizin Mütevelli Heyeti Üyesi Sn. Zerlin Zaim ile Mütevelli Heyeti Başkanı Sn. Yalçın Zaim tarafından verilen bu karar, ve ardından 2015 yılının Eylül ayında üniversitemize Rektör olarak atanan Prof. Dr. Sn. Yıldırım Üçtuğ'un katılımları ve destekleri ile yazılım projesi süreci başlamış oldu. Kısa bir ön hazırlık aşamasının ardından

dan, 18 Kasım 2015 tarihinde, Atılım Üniversitesi'nde kullanılagelen SIS yazılımının yerini almak ve bunun dışında daha önce otomasyona geçmemiş olan kurumsal akademik süreçleri de yazılım-otomasyon ortamına taşımak üzere ATACS (Atılım Academic System) Projesi fiilen başladı.

■ ATACS adı nereden geldi?

Proje kararının verilmesi ile Proje kick off toplantısının yapılması arasında geçen yaklaşık iki aylık süre içinde, Rektörümüz Sn. Yıldırım Üçtuğ'un da biz-zat katılımlarıyla, yoğun bir ön hazırlık dönemi geçirdik. Bu aşamada, hem o zaman kullanmakta olduğumuz SIS 3.1 sürümünün hangi gereksinimleri karşılamakta zorlandığını tespit ederek dokümanlaştırmaya başladık, hem de Sn. Rektör'ümüzün akademik deneyimleri doğrultusunda tarif ettiği akademik süreçler ve iş modelinden yola çıkarak, geliştireceğimiz sistemin mimarisini oluşturacak olan modeli kurgulamaya başladık.

Zaman içinde hem ürettiğimiz dokümanlar hızla artmaya, hem de yaptığımız toplantılar sıklaşmaya başladı, ve sonuçta kısa süre içinde bir kick off toplantısını yaparak, yeni projemize resmen başlayabileceğimiz kanaatine sahip olduk. Bu süreçte, hem periyodik hale gelmiş olan toplantılarımızı, hem başlayacak olan projemizi, hem de elimizde biriken ön çalışma dokümanlarından oluşan dosyayı bir isimle çağır-mamız gerekmeye başladı. Örneğin, Sn. Rektör ilk yapılan işlerden birisi olarak ders kodlarında bir standardizasyon çalışması başlattığı için (SIS'in önemli aksaklıklarından birisi de, her dönem derslerin tamamen serbest formatla ve hiçbir standarda uyulmaksızın açılmasına izin veriyor olmasıydı) periyodik toplantılarımız uzunca bir süre "Ders Kodları Toplantısı" adıyla çağırıldı. Bu isimlendirme gereksinimi nedeniyle, bir toplantı sırasında aklıma, Türkçesiyle Atılım Akademik Sistemi (ATAKS), İngilizce karşılığıyla ise Atılım Academic System (ATACS) ifadeleri geldi. Projeyi

bu şekilde isimlendirmeyi önerdim ve kabul gördü. Daha sonra bu isim benimsendi ve proje sonucunda ortaya çıkan yazılım da bu isimle çağrılmaya başlandı.

Aslında projeyi isimlendirmenin ötesinde, zaman içinde pek çok kavramı da tarif etmek ve isimlendirmek durumunda kaldık. Çünkü, başka bir yerde kullanılmakta olan bir ürünü alıp, üzerinde değişiklikler yaparak Atılım Üniversitesi'ne uyarlamak gibi bir çalış-ma içinde değildik. Bunun yerine, Atılım Üniversitesi'nin kendi süreçleri ve gereksinimlerinin modellenmesi yoluyla tamamen kuruma özgü olarak, sıfırdan proje geliştirme çabasının içindeydik. Bu doğrultuda, "Ders Versiyonlama", "İkame Ders", "Eş Değer Ders", "Ekstra Ders", "Müfredat Dışına Sarkan Ders", "Kapsamlı Kayıt", "Kapsamlı Muhasebe", "Beyaz Liste", "Gri Liste", "Koşullu/ Koşulsuz/ Sayaç", "Son İki Ders Kaydı", vb. gibi pek çok kavram ortaya çıktı ve proje'ye ait özgün bir jargon ile kavram-lar sözlüğü meydana geldi.

■ Proje çalışmaları sırasında karşılaştığınız zorluklar nelerdi?

Yazılım geliştirme projelerinin, aslında genel olarak tüm projelerin, zaten çalışma takvimi baskıları, bütçe baskıları, kaynak kullanımı zorlukları ve önceliklendirme gibi genel zorlukları vardır. Bunları doğru yönetebilmek için, şu anda dünyada iki ana proje yönetimi metodolojisi kullanılıyor; bunlardan birincisi PMI (Project Management Institute) isimli ABD merkezli kurumun yaklaşımı, diğeri ise PRINCE2 (Projects In Controlled Environments – version 2) olarak adlandırılan, Avrupa merkezli metodoloji.

Biz de genel proje yönetimi çerçevesi olarak PRINCE2 yaklaşımını benimsedik, ancak ATACS projesinin, genel proje zorluklarının ötesinde, kendine özgü başka güçlükleri de vardı. Örneğin, hemen hemen her projede, süreç içinde ortaya çıkan aksamalar nedeniyle gecikmeler olabilir ve proje takvimi ile teslim tarihleri revize edilebilir. Oysa

bizim projemizde, esnetilmesi neredeyse imkansız olan bir akademik takvime uyma zorunluluğu söz konusuydu. Akademik takvimde ilan edilmiş olan, ders kaydı, ders ekleme/bırakma, ders notlarını ilan etme, mezun öğrencilerin listesini belirleme, vb. gibi faaliyetlerin tarihlerini değiştirmek imkansıza yakın olduğu için (en fazla ders kayıt süresini iki veya üç gün uzatabilme şansımız vardı) proje ilerlerken ortaya çıkan yazılım modüllerini tam vaktinde, gecikme imkanımız olmaksızın hizmete açmak zorundaydık.

Diğer taraftan, proje tamamlanıncaya kadar SIS'i kullanmaya devam edelim ve tamamlandıktan sonra, SIS'i devreden çıkarırken ATACS'ı devreye alalım diyerek ATACS'ı tam olarak bitmiş şekilde hizmete açma imkanımız da yoktu, çünkü ATACS tamamlanıncaya kadar geçecek olan sürede SIS'in kurumsal gereksinimleri karşılaması mümkün değildi. Bu nedenle, ATACS'ın tamamlanan modülleri parça parça hizmete açılırken, SIS'in ilgili komponentlerinin de parça parça devre dışı bırakılması şeklinde dereceli bir geçiş yapmak durumunda kaldık.

İkinci zorluk, SIS'in kullanımda kaldığı 2009-2017 yılları arasında, bu yazılımın aksaklıkları nedeniyle ortaya çıkmış olan tutarsız verilerin yeni sistemin üreteceği temiz verilerle entegre edilmesi gerekliliğinden kaynaklandı. Üstelik sadece veriler değil bazı iş süreçleri de SIS tarafından yanlış uygulamalara yol açtığı için pek çok konudaki uygulama normlarının da değişmesinin gerekliliği ortaya çıktı.

Üçüncü zorluk, projenin uzun bir zaman dilimine yayılması sebebiyle, bir taraftan yazılım geliştirme ve süreç modelleme çalışmaları devam ederken, bir taraftan da modellenen fiili süreçlerin kendilerinin de değişikliğe uğruyor olmasıydı. Örneğin, Yüksek Öğrenim Kurulu ile sürekli bir veri alışverişi içinde bulunduğumuz YOK-SIS yazılımı sürekli olarak güncellendi ve biz de bu değişikliklere proje takvimimizi aksatmadan

uyum sağlamak zorunda kaldık. Öte yandan, ATACS yazılımının kurallarını belirleyen üniversitemiz yönetmelik ve yönergeleri de proje süreci içinde sürekli olarak değişti.

Dördüncü zorluk, Üniversitemizin Bilgi & İletişim Teknolojileri Direktörlüğü Yazılım Geliştirme Müdürlüğü'nün bir yazılım evi performansı ile çalışmak durumunda kalmasıydı. Ancak öte yandan, hem personel değişim oranının (turnover ratio) oldukça yüksek olması, hem ders kayıt günleri gibi operasyonel dönemlerde teknik destek ve proje çalışmalarının üst üste gelmesi, hem de test çalışmalarının yazılım uzmanları tarafından yerine getirilmesi gibi iş yükünü oldukça artıran etkenler sebebiyle çok yüksek performans ve verimlilikle çalışılmasının bile yetmediği zamanlar oldu.

Beşinci zorluk ise, projenin paydaşlarının çok ve çeşitli olmasıydı. ATACS yazılımı kurumsal süreçlerin pek çoğunu kapsadığı ve Öğrenci İşleri Direktörlüğü, Mali İşler Direktörlüğü, Fakülte/Yüksek Okul/Enstitü'ler, Hazırlık Okulu, vb. gibi pek çok başat idari veya Akademik Birim'in görev ve sorumluluk alanları içinde olan iş süreçleri yazılım tarafından yürütüldüğü için, değişik birimlerin organize edimesinde zorlukların ortaya çıktığı zamanlar oldu.

Gene de bütün bu zorluklara rağmen, ilk defa Haziran 2016'da mezun öğrencileri tespit etme işlemleri ile hizmete giren ATACS yazılımı, Eylül 2016'da ders açma işlemleri ile Bölüm/Enstitü Sekreterlerine hizmet vermeye, Aralık 2016'da harf notu verme işlemleri ile bütün öğretim elemanlarına hizmet vermeye ve Şubat 2017'de ders kayıt işlemleri ile bütün öğrencilerimize hizmet vermeye başladı. 2018 yılının Ocak ayında tam fonksiyonel hale gelen yazılımın geliştirme çalışmalarının 30 Nisan 2018 itibarı ile tamamlanması, projenin kapatılması ve SIS'in fişinin çekilmesini hedefliyoruz.

2,5 yıl süren bu uzun ve yorucu süreç boyunca karşı karşıya kaldığımız zor-

lukların üstesinden gelirken moral desteğine ihtiyaç duyduğumuz kritik zamanlarda bizleri yalnız bırakmayan ve desteklerini her zaman hissetmemizi sağlayan Üniversitemiz Üst Yönetimi'ne teşekkür borçluyuz.

Elbette, proje kapandıktan sonra da çalışmalar devam edecek ve süre ile kısıtlı olmayan bir değişiklik yönetimi ve hata düzeltme süreci başlatacağız. Bildiğiniz gibi, Microsoft, Oracle, Apple gibi en büyük yazılım üreticileri bile, sürümünü tamamladıkları yazılımlar için teknik destek sağlamaya ve sonradan tespit edilen hatalar için yama diye adlandırılan güncellemeler yayınlamaya devam ediyorlar. ATACS için de süreç bu şekilde işleyecek.

■ Proje çalışmaları sırasında sizi en çok zorlayan ve en keyif aldığınız konular nelerdi?

Teknik olarak benim ve çalışma arkadaşlarımdan karşılaştıkları zorlukları zaten açıkladım. Buna ek olarak sürekli zamanla yarışmak durumunda kalmak ve zaman zaman taleplere cevap veremekte yetişemez duruma düşmek beni ve arkadaşlarımı zorladı.

Yazılım tüm öğrencilerin hizmetine açıldıktan sonra, akademik ve idari personelle birlikte yaklaşık olarak 10.000 kişiye hizmet vermeye başladı. Hizmet alan grubun bu derece büyük olması hata toleransını yok denecek kadar düşük seviyelere indirdi. Örneğin, öğrencilerimizin büyük bir heyecanla dönem sonu sınavları sonunda harf notlarının açıklanmasını beklediklerini ve bu sırada sistemin cevap vermekte geciktiğini düşünün! Bu ve benzeri durumlarda haklı olarak yoğun biçimde tepkiler yükselmeye başladı ve sosyal medya araçları başta olmak üzere bu tepkiler çeşitli kanallardan bize yöneldi.

Aslında sistemle ilgili aksaklıkların her zaman makul açıklamaları vardı ve çözümler de her zaman kısa süre içinde uygulandı. Üstelik de aksaklıkların nedeni her zaman teknik gerekçeler de olmayabiliyordu; örneğin verilerin sisteme tam ve doğru olarak girilmemiş

olması veya sistemin ilgili fonksiyonlarının görevliler tarafından kullanılamaması gibi. Öte yandan, sistemin uygulamak zorunda olduğu kurallar kümesi öyle karmaşık ve kendine özgü özel koşulları olan küçük grupların sayısı o kadar fazla ki, örneğin 8.800 öğrencimizin 8.700'ü için doğru işleyerek onları memnun eden sistemin, geriye kalan, özel koşulları olan 100 öğrencimizi beklettiği veya hatalı bir sonuç ürettiği (hatalı sonuçlar tespit edildiğinde her zaman geriye doğru düzeltildi) için yoğun eleştirilere ve şikayetlere maruz kalıp, büsbütün hatalıymış gibi gözükme talihsizliğine uğradığı zamanlar çokça oldu. Tabii, bu karmaşık kuralların bütün varyasyonlarını tamamını görebilmek için birkaç akademik dönemin geçmesini beklemek durumunda kaldık. Çünkü bütün olası koşulları önceden simüle ederek proaktif biçimde tespit etmemize olanak sağlayacak test koşullarımız olmadığı için, daha sınırlı test senaryoları ile yetinmek durumunda kaldık. Olası varyasyonların tamamını senaryolar haline getirecek ve çıkabilecek her olası hatayı önceden tespit ederek çözmemizi sağlayacak test sistemleri, bu kadar karmaşık bir yapı içinde ancak yapay zeka uygulamalarıyla mümkün olabilirdi, ancak içinde bulunduğumuz şartlar bu tür uygulamalardan faydalanmamıza olanak sağlamadı.

Aksaklıkların bir kısmının açıkladığım şekilde, canlı uygulamalar sırasında çözülmek durumunda kalması bizi en fazla zorlayan durumlardan birisi oldu. Bu sebeple, özellikle ders kayıtları gibi yoğun dönemlerde uzun saatler boyunca çalıştığımız zamanlar sıkça oldu. Gene de, sosyal medya üzerinden biraz hırpalandığımız zamanlar olsa da, bütün sorunları kısa süre içinde çözerek binlerce kullanıcımıza iyi hizmet veren bir sistem ortaya çıkarmayı başardık. Söylendiği gibi, dünya karşılaştığınız fırtınalarla değil, gemiyi limana getirip getirmediğinizle ilgileniyor, ve bizim için önemli olan karşılaştığımız fırtınalardan dert yanarak anlayış beklemekten

çok, gemiyi limana getirmeye odaklanmaktı, neticede başardığımızı tahmin ediyorum.

Sözünü etmeden geçemeyeceğim, bizi zorlayan bir diğer konu da proje ilerledikçe beklentilerin artması oldu. Örneğin işin başında, mezun durumuna gelmiş olan öğrencilerimizin listesinin yazılım tarafından tespit edilmesi yeterli görülürken, hızla, bütün mezun öğrencilerimizin diploma evraklarının da yazılım tarafından tek bir tuşa basmakla hazır hale gelmesi, hatta diploma evrakını teslim edemediğimiz öğrencilerimizin sistem tarafından takip edilmesinin sağlanması talep edilmeye başlandı.

Bu aslında, ortaya çıkan yazılımın kullanıcıların beklentilerini karşıladığını ve daha fazlasını istemelerine olanak sağladığı göz önüne alındığında mutluluk verici bir durum. Ancak, kullanıcıların beklenti seviyesi bizim cevap verebileceğimiz tempoyu aştığında, oldukça zorlayıcı olmaya başladı. Biraz şakayla anlatırsak, bizim 2,5 yıl önce Endüstri 3.0, yani bilgisayar destekli otomasyon şartlarında hazırlamaya başladığımız yazılım, geldiğimiz noktada Endüstri 4.0, yani insan müdahalesi olmaksızın,

karanlık fabrika ve insansız otomasyon şartlarında taleplerle şekillenmeye devam edecek gibi gözüküyor.

Keyif aldığımız zamanlar, meydana gelen bir aksaklığın ardından, kısa süre içinde bir çözüm bulup, herşeyin normale döndüğünü ve sistemde aynı anda işlem yapan öğrenci sayısının binleri aştığını gördüğümüz zamanlardı diye düşünüyorum. Bununla birlikte yazılım ekibi ile birlikte yaptığımız proje toplantılarında, hep birlikte proje takvimini gözden geçirirken, tamamlanmış ve testlerden geçmiş olan proje task'lerini geride bırakıp, projenin ilerlediğini gördüğümüz zamanlar da elbette bizi bütün ekip olarak mutlu eden anlardı.

Tabii, bizler için böyle bir çalışma içinde bulunmuş olmanın kazandırdığı en büyük getirinin, takım ruhu içinde, karşılıklı dayanışmaya dayalı ve özverili bir çalışma sonucunda ortaya çıkan ürünün, aralarında öğrencilerimiz ve akademik/idari mensuplarımız bulunan çok sayıda kişiye hizmet veriyor olmasından dolayı Üniversitemize kazandırdığı katma değeri görmenin getirdiği profesyonel tatmin duygusu olduğunu söyleyebilirim.

■ **Sizce ATACS Projesi hedeflerine**

ulaştı mı?

Cevabım kesin bir "evet", ATACS Projesi hedeflerine ulaşmış ve başarılı olmuştur.

Proje başlarken ortaya koyduğumuz hedeflere ulaştık, başta çizdiğimiz proje kapsamını fazlasıyla aştık ve proje takvimini esnetmek durumunda kalsak da bunun makul gerekçelerini açıklayarak hesabını verebildik. ATACS projesinin, daha önce görev aldığım projelerde karşılaşmadığım, özel durumlarından birisi, bu projenin bitmemeye eğilim göstermesiydi. Aslında, tanım gereği projeler, kapsamları, bütçeleri, sonuçta ortaya çıkacak olan ürünleri ve takvimleri önceden belirlenmiş olan çalışmalardır. Daha önce sözünü ettiğim, PMI, PRINCE2 gibi metodolojiler de aslında projelerin önceden tanımlanmış ve hedeflenmiş olan bu çerçeveleri içinde tamamlanmasını sağlamaya çalışmak için kullanılır.

Ancak bizim örneğimizde, çalışma ilerledikçe, baştan bütün proje paydaşları ile üzerinde anlaşma sağladığımız proje kapsamı değişme eğilimi göstermeye başladı. Bunun sebeplerinde birisi, otomasyona taşıdığımız fiili süreçlerin de bir taraftan değişiyor olmasıydı. Pro-

jenin kick off toplantısını yaptığımız 18 Kasım 2015 tarihi ile proje kapanışını yaptığımız 30 Nisan 2018 tarihi arasında geçen yaklaşık 2,5 yıllık süre içinde, hem Üniversitemizin Yönetmelik ve Yönergelerinde hem de bizim otomasyon sürecini yürüttüğümüz süreçlerin bir kısmını belirleyen yasal düzenlemelerde büyük değişiklikler oldu. Bunun yanı sıra, 15 Temmuz 2016'da meydana gelen hain darbe girişimi sonrasında ilan edilen olağanüstü hal kapsamında yayınlanan kanun hükmünde kararnamelelerle kapatılan Üniversitelerden Üniversitemize kaydını kazanılmış haklarıyla birlikte transfer eden öğrencilerimiz için yapılması gerekliliği ortaya çıkan değişiklikler projenin kapsamının daha da genişletti ve hatta tamamlanmış bulunan bazı konuların yeniden yapılması zorunluluğunu ortaya çıkardı.

Durum böyle olunca, ATACS'ın parça parça devreye girdiği 2,5 yıllık süreç boyunca değişen Yönetmelik, Yönerge ve Yasalar (ya da KHK'lar) nedeniyle, yazılımdan bağımsız olarak değişen fiili süreçlerin neden olduğu bazı memnuniyetsizliklerin sebebi sanki yazılmış gibi algılandı.

Bunun yanında, memnuniyetsizliğe sebep olan ve aslında ATACS yazılımıyla ilgili olmayan iki konu daha, ATACS yazılımından faydalanan ve sayıları yaklaşık olarak 8.800'e varan öğrencilerimiz ile sayıları yaklaşık olarak 1.200'e varan tam zamanlı/yarı zamanlı akademik ve idari mensuplarımız için yazılımdan şikayetçi olunmasına sebep oldu.

Bunlardan birincisi, daha önce kullanılmakta olan SIS yazılımının, kuralların esnetilmesine tolerans sağlayan bir yapısının olmasıydı; bu nedenle, kişisel inisiyatif kullanma konusunda oldukça geniş bir alan mevcuttu. Aslında bu durum, SIS yazılımının tam otomasyon sağlayan bir yazılım olmaktan çok, yol haritasının ana hatlarını belirleyen ve işin çoğunu kişisel inisiyatifler sonucu kullanılan tercihlere bırakan bir rehber veya yardımcı araç niteliğinde olma-

sından kaynaklanıyordu. Ancak, ATACS tarafından tam olarak otomasyona geçiş sağlanınca, inisiyatif kullanma ve kuralları esnetme alanı ortadan kalkmış oldu. Böylece, aslında daha önce de var olan, ancak zaman zaman esnetilebilen kurumsal düzenlemelere karşı ortaya çıkan olası itirazlar ve şikayetler yazılıma yöneldi.

İkincisi ise, otomasyonun bir yazılım ile bu yazılımın kullandığı verilerden oluşması ve verilerin kontrolünün yazılımcıların elinde olmaması gerçeğinden kaynaklandı. Yazılımı, yazılım uzmanları ve diğer teknik uzmanlar hazırlarken, verileri doğru ve eksiksiz olarak hazır etmek ve sisteme girmek pek çok ayrı rollere sahip kişilerin görevi. Öte yandan, verilerin doğru olarak hazır edilmemesi, yazılımın hatalı sonuçlar ortaya çıkarmasına sebep olabiliyor. Örneğin, öğrencilerin hızlı ve güvenilir biçimde ders kaydı yapabilmelerini sağlamak yazılımın görevi, ancak kayıt yapılacak olan dersin şubesi, kontenjanı, AKTS değeri, ön koşulu, vb. gibi detayları, sisteme girilmesi gereken veriler. Bu verilerin sisteme girileceği arayüzleri hazırlamak ve yazılım içinde kullanmak teknik uzmanların görevi iken, verileri hazırlamak (örneğin dersin AKTS değerinin ne olacağını tespit etmek), sisteme girmek ve güncellemek otomasyonun başka idari paydaşlarının görevi. Otomasyonu doğru, eksiksiz ve güncel veriler ile beslemesi gereken çok sayıda teknik olmayan görevli var ve bunlardaki aksamalar neticede otomasyonun hatalı sonuçlar üretmesine yol açabiliyor. Bu nedenle, kendi görev alanlarında sistemin verilerini giren ve güncelleyen kişilerin veya birimlerin çalışmalarında ortaya çıkan aksaklıklar sonucunda meydana gelen otomasyon hatalarına karşı şikayetler de yazılımdan kaynaklanan aksaklıklarmış gibi algılandı.

Bunun yanında tabii, 2,5 yıllık dereceli geçiş süreci içinde hem SIS ve ATACS'ın birlikte çalıştırılmak zorunda kalınmasından kaynaklanan zorluklar, hem de test olanaklarının kısıtlı oluşu ve aka-

demik takvime uyma zorunluluğu nedeniyle tam olarak hazır hale gelemeden hizmete açılan bazı modüller sebebiyle yazılım bug'larının ortaya çıktığı zamanlar da oldu. Ancak, bu bug'lar çok büyük ölçüde düzeltildi ve bug'ların sebep olduğu, back log dediğimiz hatalı olarak oluşmuş veriler de geriye dönülerek düzeltildi.

Sonuç olarak, yazılımın parça parça devreye girdiği uzun zaman dilimi boyunca, aslında hem öğrencilerimizin hem de idari ve akademik mensuplarımızın günlük düzenlerini etkileyen bir kurumsal dönüşüm de gerçekleşti ve projenin tamamlanmasıyla birlikte, bu dönüşüme uyum süreci de hemen hemen tamamlandı. Aynı zamanda, yazılımın eksik ve hatalı yönleri de zaman içinde büyük ölçüde düzeltildi. Ancak, sebeplerini kısaca açıklamaya çalıştığım çeşitli şikayetler ve memnuniyetsizlikler, zaman zaman projenin istenen ölçüde başarılı olmadığına dair bir izlenim oluşmasına sebep oldu. Oysa şu anda yüzlerce akademik ve finansal süreç fiilen ATACS üzerinden yürütülüyor. Dolayısıyla, tekrar sorunun cevabına dönersek, ATACS Projesi hedeflerine ulaşmış ve başarılı olmuştur.

■ Bu proje size ve proje takımına neler öğretti?

Daha önce, çeşitli yerel ve çok uluslu şirketlerde, telekomünikasyon, savunma, enerji gibi farklı sektörlerde oldukça kapsamlı, farklı BT projelerinde görev yapmıştım. ATACS Projesi, hem buralarda şimdiye kadar öğrendiklerimi ve edindiğim deneyimleri hayata geçirebileceğim zengin bir uygulama alanı, hem de yeni pek çok şey öğrendiğim ve çok kıymetli yeni deneyimler edindiğim zengin bir tecrübe alanı oldu.

Pekiştirdiğim deneyimlerden birisi, insan kaynağının değeri oldu. Bu zaten bildiğim bir şeydi, ama tekrar farkına vardım ki, işini severek, iyi niyetle ve içtenlikle yapan insanlar projelerin ve kurumların en değerli varlıkları. Çünkü, daha önce açıkladığım çeşitli zorluklara ve bunun üstüne eklenen yoğun bir

çalışan sirkülasyonuna rağmen yapılan çalışmanın bir yerlere gelebilmesinin en önemli sebeplerinden birisi, görev yapan uzmanların fedakarca çalışmaları oldu.

Pekiştirdiğim bir diğer deneyim de, paydaşları bu kadar fazla sayıda olan bir çalışmada, uyumlu ve hatasız sonuçlar elde edebilmek için organizasyon ve görev dağılımı işlevlerinin çok iyi yerine getirilmesinin gerekliliği oldu. Çünkü çok sayıda ayağı olan sistem üzerinde, bir noktadaki aksamaların, ilgisizmiş gibi gözüken başka yerlerde çok sayıda kişiyi etkileyen hatalara sebep olabildiğini tecrübe ettik. Örneğin, derslerle ilgili olarak yanlış yapılan veya yapılması gerektiği halde atlanan bir işlem, çok sayıda öğrencimizin bazı derslerinin müfredatlarının dışına sarkmasına yol açarak ders kaydı yapmalarına engel olacak bir hataya dönüşebildiğini gördük. Veya başka bir örnek olarak, sistem içinde hiç görevleri yokmuş ve sadece sistemden hizmet alıyormuş gibi gözükükleri halde öğrencilerimizin, örneğin akademik danışmanlarına gönderdikleri ders kayıtlarının geri çevrilmesi durumunda takip ederek tekrar ders kaydı yapmamaları neticesinde, dönem sonunda harf notu alamamalarına neden olan bir aksaklık ortaya çıkabildiğini gördük.

Bunun yanında, büyük sayılabilecek olan grupların değişime uyum sağlamanın zor ve iyi yönetilmesi gereken bir konu olduğunu yakından deneyimlemiş oldum. Çünkü şaşırtıcı bir biçimde, SIS yazılımının kaynak kodlarını temin ederek üzerinde değişiklikler yaptığımız zamanlarda bu yazılımdan şiddetle şikayet eden bazı kullanıcıların, ATACS'a geçiş sürecinde SIS'ten vazgeçmek istememelerine tanık olduk. Herhalde bu durumun açıklaması, kullanıcılar üzerinde değişime uyum sağlamanın, eski sistemin getirdiği zorluklardan daha fazla strese sebep olması olabilir diye düşünüyorum.

Sınırlı kaynaklarla çok sayıda proje pay-

daşının taleplerini yerine getirebilmek üzere önceliklerin yönetimi, test olanaklarının sınırlı olması sebebiyle risk yönetimi ve kullanıcıların artan beklentilerine dair genişleyen proje kapsamının yönetimi gibi konuların da hem bana, hem de proje ekibine deneyim açısından oldukça katkıda bulunduğunu söyleyebilirim. Bu arada, sıkışık takvim ve düşük hata toleransı baskısı altında sürekli yeni proje modüllerini hizmete açarken, iletişim kalitesinin daha yüksek olmasını talep eden proje paydaşlarımız sayesinde soft skills diye de adlandırılan sosyal becerilerimizi geliştirme olanağı bulduk.

■ ATACS Projesini takip eden yeni çalışmalar da olacak mı?

Öncelikle odaklandığımız nokta, 30 Nisan 2018 itibarı ile projemizi tamamlayarak, kapatmak. Ardından, idari ve akademik mensuplarımız ile öğrencilerimizden gelecek olan geri bildirimler doğrultusunda hata düzeltme ve ek raporlar geliştirme çalışmalarımız devam edecek.

Bununla birlikte, ATACS projesinin dışında kalmış olan bazı başka süreçleri de otomasyona almak üzere projenin ikinci bir safhasının başlaması söz konusu olabilir. İkinci safhanın birinciye göre daha verimli ve etkin olması için, birinci projeden edinilmiş olan deneyimlerin değerlendirilmesi ve kurumsal kültürümüze entegre olması gerekiyor. Bu gerçekleştikten sonra, uygun koşulların oluşmasıyla birlikte ikinci safha başlayabilir diye düşünüyorum.

ATACS dışında, gene Bilgi & İletişim Teknolojileri Direktörlüğü tarafından yürütülen ve Üniversitemizin bütçe yönetimi ve satın alma süreçlerinin otomasyona alınmasının hedeflendiği ikinci bir yazılım projemiz daha mevcut. Bu projeyi şimdilik AtaFins (Atılım Academic Finance System) olarak isimlendirdik. Belki ATACS projesinde olduğu gibi, proje tamamlandığında ortaya çıkan yazılım da aynı isimle adlandırılabilir.

KUBILAY ERKEÇ

Bilgisayar Mühendisi-Yazılım Uzmanı

■ ATACS ile ilgili düşünce ve deneyimleriniz nedir?

Büyük bir heyecan ile 2,5 yıl önce başladığımız, yeni doğan bir bebeğe benzettiğim, ATACS projesinin gözlerimiz önünde adeta emeklediğine, yürüdüğüne ve koştduğuna şahit olduk.

Projenin planlandığı ilk günden faaliyete geçtiği ana kadar verdiğimiz emeklerin karşılığını aldığımız büyük bir projeye dönüşmesi gerçekten mutluluk ve gurur verici.

Kendi öz kaynakları ile dışarıdan hiçbir destek almadan, bu kadar kapsamlı bir projenin geliştirilmesi, üniversitemizin inovasyona ne kadar açık olduğunun göstergesidir.

Her yıl ortalama 8 bin öğrencinin hizmet aldığı, Öğrenci İşleri Direktörlüğü, fakülteler, enstitüler, hazırlık okulu, Mali İşler Direktörlüğü, akademik danışmanlar ve diğer idari birimler tarafından aktif olarak kullanılan, en yeni teknolojiler ile tasarlanmış ATACS; başarıya ulaşarak tamamlanmıştır. Bu hepimizin emeğinin olduğu önemli ve değerli bir projedir. Herkes için, her yerde edinilmesi kolay olmayan önemli bir proje tecrübesi sağlamıştır.

DEMOKRATİK REJİMLERDE İSLAMİYET VE LAİKLİK İLİŞKİSİ: TÜRKİYE ÖRNEĞİ

İslam'ın siyasal söylemi denildiğinde yakın tarihten aklı gelen ilk örnek, kimi yazarlarca en büyük devrimlerden biri olarak kabul edilen 1979 İran Devrimi'dir.

İran Devrimi'ni en az diğer devrimler kadar büyük ancak o devrimlerden farklı yapan nitelik, devrimin İslam'a has düşüncelerle yola çıkıp; dinsel nitelikli bir önderlik eşliğinde kendisini dini bir hareket olarak tanımlamasıdır. Devrimin amacı eski toplumsal düzeni eleştirerek dinsel düşüncelerle temellendirilmiş yeni bir toplum yaratmaktır. Müslüman devrimciler İslam'ın doğuş paradigmalarına dayanarak putperestliğe ve zulme karşı olduklarını vurgularlar. Yeni toplumlarını da İslami düzeni canlandırmak amacına yönelik kurarlar. Oysa İslam dünyasından farklı olarak Batılılar, dinin ayrı bir alan olduğunu ifade eder. Bu alan belirli konularla ayrılmış bir alandır. Klasik İslam'da bu tür

bir ayrımın başarılı olmayacağı açıktır. Çünkü Klasik İslam'da kilise ve devlet ayırımına benzer bir ayrım hiç var olmamıştır. Batılılaşma öncesi İslam'da hep tek otorite olan din varlığını etkili biçimde sürdürmüştür. Öyle ki din ve devlet ayırımını ifade edecek "laik" kavramının karşılığı Arapça'da yoktur. Laik sözcüğü geç dönemlerde diğer dillerden devşirilerek, 14. ve 20. yüzyılları arasında Batı düşüncesi ve kurumlarının etkisiyle önce Türkçe'de sonra Arapça'da kullanılmaya başlamıştır.

İslam dünyasında siyasal özdeşleşme ve bağılılık dini inanç aracılığıyla belirlenmektedir. Bu duruma en uygun örnek İslam Ülkeleri ve Bloku'dur. İslam'ın

siyasal alandaki geçerliliği sadece dışta değildir. Örneğin nüfus çoğunluğunun Müslüman olduğu devletlerde İslamiyet aynı zamanda devletin de dini kabul edilir. Çoğu Müslüman için İslam hala kabul edilebilir tek otoritedir. Klasik İslamiyet döneminde siyasal egemenlik için iktidar çevresinin İslami kavramlara göre hareket etmesi gerekir yani Batı'nın kuramsal kavramları İslam devletlerinde fazla işe yaramamaktadır. İslam'a göre insanlar tarafından kurulan hanedanlar tıpkı insanlar gibi organikler ve gelişmenin üç aşamasından geçerek doğup büyürler, olgunlaşırlar; yaşlanırlar ve ölürler. Bu evrelerin ne kadar süreceği ve nasıl yaşanacağı devletin gücüne göre değişiklik gösterir. Osmanlı Devleti sağlam bedeni sayesinde uzun ve sağlıklı bir ömür sürmüştür. Bu güçlü bedende yaşamaya başlanan sorunlar aslında devletin olgunluk evresinin geride kaldığının işaretiydi. Bu aşamada

devlet adamlarına düşen görev son evreye yaklaşıldığını anlamak ve Osmanlı Devleti'nin yaşlılığını rahat geçirmesini sağlayarak ölümünü geciktirmektir. Çünkü İslam ülkeleri genel olarak iyi ve kötü yönetim konularının üzerine eğilmişlerdir ve bu yolla iyileştirici önlemlere odaklanmışlardır.

Müslüman gözlemciler için siyasal otorite kötü ve katlanılması zorunlu bir şeytan değil, ilahi bir iyiliktir. Siyasal güç Allah tarafından emredilmiştir. Bu düşünceye göre Allah kullarına yardım etmek ister ve iman sahibi insanlar için yasaların işlenmesini sağlar. Bu inancın etkisiyle devletin kötü dönemleri bile "ilahi bir gereklilik" olarak görülmüştür. Ancak 20. yüzyılda uğranılan hayalkırıklıklarının ve savaş yıkımlarının etkisi ile bunlardan çıkarılan dersler yeni arayışları da beraberinde getirir. Yönetim anlayışındaki farklılaşmayla, 1920'ler-

de Atatürk tarafından yasalarda yapılan değişikliklerle devlet dini ve İslam hukukunun yerini, din ve devlet alanlarını birbirinden ayıran Türkiye Cumhuriyeti alır. Söz konusu yasalar yürürlükte olmasına rağmen, bağlılık isteyen İslamiyet çekiciliğini yitirmez. Bunun temel sebebi aslında laikliğin İslamiyet'le çatışmadığı gerçeğidir. Atatürk bu gerçeği ve bu gerçeğin anlatılması ihtiyacını şu sözleriyle açıklar:

"Bilginlerimizin, gerçek ilim sahiplerinin çalışmalarıyla dinin gerçek esasları ortaya konularak, bugünkü idaremizin asıl dinin ruhundan alınmış olduğunu ve gerçek İslamiyet'in bize asıl bugünkü şekli emrettiğini anlatmakta yapacakları vazifeler cidden kıymetli ve mühimdir."

Bu noktada dikkat edilmesi gereken şey, İslamiyet'in laik devletle bir çatışma içinde olmadığıdır. Geçmişe bakıldığında artık yöneticide aranan özelliğin meşruiyet değil adalet olduğu görülür. İslam dininin temeli adalet, iyilik, doğruluk ve güzel ahlakıdır. Dünya yaşamını düzenleme işini adil ve akıllı insana bırakır. Bu nedenle insanı her yönüyle özgür kılar, inanmada dahi zorlamaya izin vermez, özgür iradeye çok önem verir. Bahsedilen özgür irade Hz Muhammed'den bu yana eşitliği, adaleti, yöneticiyi seçebilme hakkını, yöneticilerin haksız ve uygun olmayan uygulamalarına karşı hesap sormayı, yasalara itaati, makamları liyakatli olanlara vermeyi, danışmayı, bir mecliste tartışmayı kapsar.

Sonuç olarak İslam'ın ve laik bir cumhuriyet rejiminin aslında aynı doğrultuda, aynı amaçlarla ilerlediği ve Türkiye örneği açısından birbirine zıt düşmediği açıkça görülür.

"Laik cumhuriyet rejimi İslam dinine uygundur" demek yeterli değildir; "laik cumhuriyet rejimi aynı zamanda İslam dininin gereğidir."

Kaynaklar:

-Bernard Lewis, İslam'ın Siyasal Söylemi, Phoenix Yayınevi, 2007.

-İsmet Görgülü, Atatürk, Atatürkçülük, Türkiye, Kilit Yayınları, 2017.

-Google görseller

ATILIM ÜNİVERSİTESİ

www.atilim.edu.tr

Uçuş

Eğitimi Veren

İLK VAKIF

ÜNİVERSİTESİYİZ

son kale POLATLI

Atılım Üniversitesi Kurumsal İletişim ve Tanıtım Direktörlüğünde çalışan Yönetmen Halil İbrahim Güneş'in hayali olan belgesel, yaklaşık 2 yılda olgunlaşarak 27 Aralık 2017 tarihinde görkemli bir galayla nihayete erdi. Kendi anlatımıyla; "Kulaklığımda kurmaya başladığım hayal" olarak adlandırdığı Son Kale Polatlı Belgeseli uzun ve zorlu süreçlerden geçti.

Belgesel danışmanlığını, Kadriye Zaim Kütüphanesi Direktörü Emre Hasan Akbayrak, yönetmenliğini Halil İbrahim Güneş, yönetmen yardımcılığını, Dinçer Azapçı, görüntü yönetmenliğini, Erol Korkmaz, senaryosunu, Gülden Aydın Pınarcı ve Hüseyin Kaya, arşiv-kaynak danışmanlığını, Özcan Kılıç üstlenirken; Gülden Aydın Pınarcı iletişim koordinas-

yon sorumluluğunu, Erol Korkmaz kameramanlığını, Banu Çermikli ise redaksiyon işlemlerini yapmıştır. Belgeselin Drone operatörlüğünü, kurgusunu, 2D-3D animasyonlarının yapımını da belgeselin yönetmeni Halil İbrahim Güneş üstlenirken; Seslendirme Mehmet Atay ve Levent Kol tarafından yapılmıştır.

60.000 TL'lik bütçeyle yapımına başlanması düşünülen belgesele Polatlı Belediyesi Ana sponsor olarak destek vermiş; çekim süresince yol, yemek desteğinin yanı sıra çekim öncesi ve sonrasında Polatlı Tarihi Alanların Tanıtımı (POTA) yöneticisi Kadim Koç'un senaryo danışmanlığını üstlenmesi belgeselin nihayete erdirilmesinde yardımcı olmuştur.

BELGESELİN BAŞLANGIÇ EVRESİ

Öncelikle belgeselin bütçesinin nerelere harcanacağı, hangi ekipmanlara ihtiyaç duyulacağı konuları üzerinde saatlerce süren toplantılar yapıldı ve bütçeden alınması öngörülen ekipmanlar listelendi. Burada bahsedilen olay ilk kez böyle bir projeyle yola çıkanlar için inanılmaz zor bir süreçti.

Dipsiz bir kuyunun başında ne kadar uzun bir halata ihtiyacınız olduğunu tahmin etmeye çalışıp, sırayla o iple kuyuya inmeye başlamak gibi... Yönetmen, bu kez ilk defa böyle bir projeyi üstlenen ekibi-ne hayalini anlatmaya, onlara gördüğü rüyayı yaşatma ve aynı rüyayı gösterme çabasına girdi. En sancılı dönemlerden birisi burasıydı. Sadece aynı yere bakmak yeterli değildi elbette, aynı yere bakan 6 kişinin birbirinden farklı görüşleri oluşmaya başlamıştı. Senaryo yazımı süreci başladığında bu farklılıklar göze çarptı ve

çatışmalar başladı. Öyle ki özveriyle geceler boyu çalışan senaryo ekibi tekstin son halini yönetmene sunduklarında o kadar içselleştirmişlerdi ki hikâyeyi, tek bir kelimesine dokunulmasına izin vermediler. Uzun tartışmalar sonunda orta yol bulundu ve senaryo bitti. Şimdi, senaryoyu okuyan ekip aynı kelimeleri farklı hayallerle kafalarında kurguluyordu. Belgesel tüm hızıyla devam etmekteydi; lakin henüz bütçe onaylanmamıştı. Bunca emek boşa mıydı yoksa?

Çok geçmeden bütçenin onaylandığı haberi geldi. Ekipte bir mutluluk, bir sevinçle birlikte endişe baş göstermişti. Ekip sürekli yönetmene bu işi çıkarabilir miyiz diye sormaya başlamıştı. Önlerinde 8 ay gibi bir süre ellerinde ise üniversitenin verdiği bütçe, Polatlı Belediyesi'nin desteği ve senaryoları vardı sadece.

Ekip yeniden vites yükselterek çalışmaya başladı. İstenilen ekipmanlar Atılım Üniversitesi Satın Alma Direktörü Erkan

Sönmeziç ve ekibinin destekleri sayesinde kısa sürede temin edildi. Bu sırada Atılım Üniversitesi Rektörlüğü ve Polatlı Belediyesi arasında Son Kale Polatlı Belgeseli Protokolü imzalandı. Artık sıra çekimlere gelmişti. Yaklaşık 1 hafta boyunca senaryo üzerinde çalışan yönetmen, çekimi yapılacak alanların isimlerini, video ve fotoğraf kullanılacak kısımları ve 2D-3D Animasyonların yapılacağı yerleri belirleyerek, çekim senaryosunu oluşturdu.

ÇEKİMLER BAŞLIYOR

Halil İbrahim Güneş, Erol Korkmaz, Hüseyin Kaya'dan oluşan çekim ekibi tüm yaz boyunca Polatlı-İncek arasında mekik dokudular. Çekimlerin ilk günleri heyecanlı, sıcak ve zor geçmekteydi; ama her film çekiminde olduğu gibi aksilikler de peşlerinden gelmeye başladı. İlk gün çekimlerinde Basri Kale Tepesi'nde drone çekimi yaparken Hüseyin Kaya, drone etrafında şahin uçtuğunu bildirince çekim yarıda bırakıldı.

Bir sonraki çekim Kara Tepe'di. Bu alan savaşta tam 7 kez el değiştirmiş, dik bir tepeydi. Araçla ulaşılması imkânsız tepenin eteklerine varan ekip, drone kullanarak görüntü almaya karar verdi. Drone Kara Tepe'nin çevresinde dolanırken bir anda bağlantısı koptu. Henüz 2. Çekim gününde dronenun kaybedilmesi göze alına-

mazdı. Hüseyin Kaya ve Halil İbrahim Güneş göz göze geldiler ve ikisi de aynı anda: "Koş!" diyerek tepeye koşmaya başladılar. Bir süre sonra drone tekrar kontrollerine girince gözlerini karartıp, çekime devam ettiler. Öyle ya, 7 kez el değiştirmiş, onca şehit vermiş bir tepenin çekimini yapmak elbette kolay olmayacaktı. İlerleyen günlerde de bu problemleri hep yaşadılar; çünkü savaşın yaşandığı tepeler günümüz teknolojisi için bile zorlayıcıydı. Ekibin ağzında hep aynı cümle vardı. "Biz burada yürüyemeyizken, o insanlar nasıl savaşmışlar?" Yaz sıcaklığında, botlarla çekim alanında gezen ekibin ayakları yanmıştı; ama onların aklında çıplak ayaklı askerlerin bu arazide nasıl koşabildikleri, nasıl savaşabildikleri vardı. Çekimin son gününde drone ile Sakarya Nehri üzerinde çekim yapılırken bu kez şahin drone etrafında

gezmekle kalmamış, saldırmaya kalkmıştı. Ekip hem şahinin zarar görmemesi hem de drone'nun güvenliğini sağlamak için drone'u indirdi.

Çekimler kurgu bilgisayarına aktarıldıktan sonra Mehmet Atay ve Levent Kol'dan gelen sesler, müzik seçimlerinin ardından belgeye yerleştirildi. Metindeki duygulara uygun olarak müziklerin seçimi ve yerleştirilmesi işlerinin bitirmesinin akabinde görüntüler yerleştirilmeye başlandı. İşte en zor süreçlerden birisi burasıydı. Çekimler ve animasyonların dışında aranan fotoğraf ve videoların aslında olmadığı, o döneme dair elde neredeyse hiç belge bulunmadığı ortaya çıktı. Kuyunun yarısına kadar sarkıtılmış ipten inmeye başlayan ekibin ipin bittiğini; lakin kuyunun dibine hala gelinmediğini fark etmesi soğuk düş etkisi yaratmıştı. Genel Kurmay Başkanlığı'ndan

görüntü talebinde bulunulmuştu; fakat bir türlü istenilen görüntüler için onay gelmiyordu. Üniversite Yönetimi ve Kütüphane Direktörlüğü de belgesel hakkında bilgi almak istiyordu. Revizyona gidilmesi ve bulunması imkânsız görüntülerin anlatıldığı kısımların çıkarılması gerekliliği ortaya çıkmıştı. Yönetmen Halil İbrahim Güneş tereddüt etmeden belgeselin geleceği için gerekli revizyonları yaptı.

BELGESELDE SONA YAKLAŞILIYOR

Tıkanan süreç yeniden akışa başladı. Animasyonların modellenmesi ayrı bir iş, modellemelerin dokulandırılması ayrı bir işti. Uzun ve çok detaylı olan bu işlemler bittikten sonra animasyonu yapılacak alanların modellenmesi ve modellenen detayların haritaya yerleştirilmesi işlemleri başladı.

Akabinde kameraların yerleştirilmesi ve hareketlerin verilmesiyle animasyonlar hazır hale geldi. Ortalama bir animasyon sahnesinin render edilmesi (görüntülerin işlenmesi) 24 saat sürmekteydi. Render işlemleri biten animasyonlara top atışı ve patlama efektleri yapılmaya ve belgeye konulmaya uygun hale getirilmesi işlemleri yapıldı. Animasyonların bitmeye başlamasıyla birlikte Genel Kurmay Başkanlığı'ndan onay ve görüntüler geldi. Taze kanında gelmesiyle belgesel son aşamasına girmişti.

Belgeselin galasına 1 ay vardı; ama belgesel için animasyon çalışmaları da son hız devam etmekteydi. Bu arada belgeselin içerisindeki metinlerin redaksiyon işlemlerinin yapılması amacıyla Banu Çermikli ekibe dâhil edildi.

Bunca hazırlık, her saniyesi çaba ve emek yoğun bir temponun sonucunda Son Kale Polatlı Belgeseli bitti. Canhıraş emek veren bu ekip, 27 Aralık 2017 tarihinde, gerçeğe dönüşen belgesel hayalinin galasını görkemli bir biçimde gerçekleştirdi.

CerModern'de yapılan galaya yaklaşık 200 davetli katıldı. İzleyenleri Kurtuluş Mücadelemizin verildiği o günlere götürren, duygulandıran, gururlandıran Son Kale Polatlı Belgeseli takdir topladı.

Belgesel galasına önceki dönem TBMM Başkanı Cemil Çiçek, Üniversitemiz Mütevelli Heyet Başkanı Yalçın Zaim ve Rektörü Prof. Dr. Yıldırım Üçtuğ, dekanlarımız, Ankara'daki üniversite kütüphanelerinin direktörleri, Türk Kütüphaneciler Derneği Genel Başkanı Ali Fuat Kartal katıldı. Yönetmen Halil İbrahim Güneş, Polatlı Belediye Başkanı Mürsel Yıldızkaya ve Rektörümüz Prof. Dr. Yıldırım Üçtuğ'un konuşmalarının ardından belgeselin gösterimine geçildi. Büyük bir alkış alan belgeselin gösteriminin ardından Rektörümüz ve Polatlı Belediye Başkanı, belgesel ekibine hediyelerini takdim ettiler.

PEKİ, AMA BU KADAR UĞRAŞ NEDEN VERİLDİ?

Hemen her Ankaralı gibi sizler de tatile giderken Polatlı'dan geçmişsinizdir. Peki, kaçınız geçtiğiniz o tepelerde verilen şehitleri, çıplak ayakları ve toprak dolmuş tırnaklarıyla yarı aç savaşan askerleri düşündünüz? Polatlı, kaçımız için Afyon'da vermeyi hayal ettiğimiz moladan önceki geçiş güzergâhından fazlası oldu? Dünya harp tarihinin gelmiş geçmiş en uzun meydan savaşının yaşandığı bu topraklardan bîhaber geçip, gitmedik mi hep?

Mustafa Kemal Atatürk ve silah arkadaşlarının canlarını hiçe sayarak savaşmış, binlerce şehit verdiğimiz, isimsiz şehitliklerle dolu bu toprakları, bu büyük, yeniden varoluş savaşını anlatmanın Ankara'da bilim ve ilim üretme gayesiyle eğitim yapan Atılım Üniversitesi'nin bir görevi olduğunu düşündüğümüz için bu projeyi hayata geçirdik.

Ne acıdır ki; düşmanın gelebildiği en son nokta olan Basrikale Tepesi'nde iş makineleri ve kamyonlar, o alanların şehitlerimizin can verdiği, kemiklerinin hala barındığı toprağı yıkıp, gitmektedir. Tarih bilincimizin

ne kadar kötü bir durumda olduğunu anlamak için sadece bu olaya değil; hemen her gün haberlerde, televizyonlarda gösterilen tarih ve geçmişe saygısızlık vahşetini görmek mümkün...

Son Kale Polatlı Belgeseli Künyesi	
Vizyon Tarihi	27 Aralık 2017
Yapımı	2017 – Türkiye
Tür	Belgesel
Süresi	47 Dakika
Yönetmen	Halil İbrahim Güneş
Senaryo	Güliden Aydın Pınarcı – Hüseyin Kaya
Yapımcı	Atılım Üniversitesi
Bütçe	60.000 TL

GELECEĞİN PUSULASI: ULUSLARARASI İLİŞKİLER

Dünyaya yakın gelecekte çarpacak bir asteroid, korkunç bir felakete sebep olacak 9,5 büyüklüğündeki bir deprem, milyonlarca insanın ölümüne yol açan salgın bir hastalık...

Zaman zaman insanlığın kabusu haline gelen ve insan ırkının yok olma tehlikesiyle yüzleştiği tüm bu felaketlerin çok daha ötesindeki bir felaketi gözden geçiriyoruz belki de 'Dış Politika ve Uluslararası İlişkiler'. Binlerce nükleer silahın bulunduğu ve her geçen gün daha fazla ülkenin bu silahları elde etmeye çalıştığı, intihar terörist saldırılarının giderek arttığı ve her gün binlerce kişinin uluslararası sistemin işleyişinin neden olduğu yoksulluktan öldüğü bir dünyada belki de kavranması gereken en önemli konu uluslararası sistemdir. Uluslararası ilişkiler bölümü uluslararası olayların neden ve nasıl meydana geldiğini, dünya devletleri tarafından oluşturulan uluslararası sistemin ekonomi, siyaset, hukuk, insan hakları gibi alanlarda etkisini, devletlerin ve küresel politikada yer edinmiş diğer örgütlerin ve grupların birbirleriyle olan ilişkilerini ve öncelikli olarak Türkiye'nin oluşturulan bu sistem içerisindeki yerini ve önemini inceleyen bir bilim dalıdır. Giderek küreselleşen ve rekabetçi bir hal alan dünyada analitik düşünen, entelektüel, pratik ve bilimsel bir anlayışı benim-

seyen bireyler yetiştirmeyi amaçlayan Uluslararası ilişkiler bölümü, uçsuz bucaksız bir iş sahasına sahiptir. Bölüm mezunları için yalnızca özel sektörde değil, kamuda da geniş bir yelpazede iş imkanı vardır. Mezunlarına, Dış İşleri ve İç İşleri Bakanlıkları, diğer bakanlıklar, müsteşarlıklar, sivil toplum örgütleri ve uluslararası örgütler, siyasi partiler, kamuoyu araştırma şirketleri, medya, Birleşmiş Milletler, Avrupa Birliği, NATO, akademisyenlik ve büyük firmalarda üst düzey yöneticilik gibi pek çok alanda çalışma imkanı sunan bu bölüm için esas olan şey ise tüm bu uçsuz bucaksız sahada kaybolmamaktır. Bu nedenle, bu alanda uzmanlaşmak isteyen kişiler, derslerindeki başarılarının yanında yabancı dil bilgisi, girişimcilik, sosyal aktivite, araştırma becerisi ve gündeme hakim olma gibi konularda da başarılı olmalıdır. Böylece henüz öğrencilik yıllarında gerçekleştirdikleri girişimler sayesinde gelecek için birikim yaparlar. Bu sebeple tasarlanmış olan IRPosts Magazine ile öğrencilerin gündemi takip ederek fikirlerini beyan edebilmesi amaçlanmıştır.

Peki nedir bu IRPosts Magazine?

Kurmuş olduğum Uluslararası ilişkiler Yayını Irposts Magazine ile katılımcılara akademik düzeyde makale yazma becerisini, araştırma tekniklerini, yayım ve düzelti yetisini, sorumluluk bilincini, dili doğru ve akıcı kullanma becerisini aşılamaı amaçladım. Sadece bölümüm öğrencileri ile kalmayıp aynı zamanda üniversite öğrencilerimizden ilgili bölümlerde (Siyaset Bilimi, Maliye, İşletme, Uluslararası Ticaret ve Lojistik, Mütercim Tercümanlık, İngiliz Dili ve Edebiyatı) bulunan öğrencilere de kendilerini geliştirmeleri için olanak sağlamış bulunmaktayım. Ayrıca sadece lisans öğrencileri ile kalmayıp yüksek lisans öğrencilerinin de makalelerini paylaşabilecekleri ve öğrencilerin dergimiz sayesinde gündemi takip edebilecekleri, güncel konular hakkında fikir yürütebilecekleri bir alan oluşturdum.

Bloody
Terrorist
Attacks

The Tension
Between the
US and Iran is
Climbing

Ireland Conflict

Cyprus
Problem

From
Bad to
Worse

#MeToo

WHERE IS THE
HUMANITY GOING ?

IRPOSTS
m a g a z i n e

Artificial
Intelligence

Kampüs Güvenlik Kamera Sistemleri

CCTV, kapalı devre televizyon kamerası anlamına gelir. Bu, her türlü faaliyeti izlemek için tasarlanmış en etkili güvenlik sistemleri olarak düşünülür. Kamera sistemine elektronik göz bize yardım ediyor diyebiliriz.

Çünkü bu elektronik göz asla uykuda kalmaz ve görüntü alanındaki olanı sürekli kaydeder. CCTV kamera sisteminin suçu durduramayacağı doğru ancak suçluları adalete teslim etmede güçlü bir silah olarak kullanılabilecek yararlı kayıt kanıtları verirler.

Güvenlik birimi olarak CCTV de bu güne kadar toplam 220 kamera izlemesi yapılmış olup özellikle araç vurması, araç çizilmesi ve mala zarar verme konularında izleme yapılmış, olayların % 95'i açıklığa kavuşturulmuştur.

Kamera izleme talepleri Rektörlük makamına verilecek dilekçenin uygun görülmesine müteakip, 15.00 - 16.00 saatleri arasında Güvenlik Koordinatörlüğünde izlettirilmektedir.

Kampüsümüz de özellikle ana arterler olmak üzere toplam 185 kamera ile 24 saat esasına göre kayıt yapılmakta ve son yapılan sistem iyileştirmesinden sonra 6 gün olan kamera kayıt süresi 15 güne çıkartılmıştır.

ASYA'DAKİ
EN İYİ
ÜNİVERSİTELER
ARASINDA **64.**
TÜRK ÜNİVERSİTELERİ
ARASINDA **5.** SIRADAYIZ

THE ASIA
Times Higher Education
UNIVERSITY
RANKINGS

~ ASI ÇOCUĞUM VE ~ *Babam Atatürk*

“Biz bir yayız ki çocuklarımız, attığımız oklardır.
Ok yaydan kurtulunca artık bizim değildir.
Bizden durmadan uzaklaşır.
Kendi âleminde, kendi ufuklarına doğru uçar, gider.”

Türk çocuklarındaki yetenek her ulusunkinden üstündür. Türk yetenek ve gücünün tarihteki başarıları meydana çıktıkça, Türk çocukları kendileri için gerekli olan atılım kaynağını o tarihte bulabileceklerdir. Bu tarihten Türk çocukları bağımsızlık düşüncesini kazanacaklar, o büyük başarıları düşünecekler, olağanüstü yengiler kazanan adamları öğrenecekler, kendilerinin de aynı kandan olduklarını düşünecekler ve bu yetenekle kimseye boyun eğmeyecekler.”

Gazi Mustafa Kemal Atatürk

Ebe Hati Kadın az önce doğmasına yardım ettiği ve şimdi ellerinde tuttuğu bebeğin bütün bir dünyaca tanınacağını ve asla unutulmayacağını bilmeden neşe içinde Zübeyde'ye müjdeyi verdi:

“Müjdeler olsun kızım, bir oğlan çocuğun oldu. Nur topu gibi. Allah uzun ömürlü etsin...”

Evin selamlık kısmında durmadan bir

aşağı bir yukarı yürüyen Ali Rıza Bey'e haber ulaştı. Gerginliğin yerini büyük sevinç aldı. Salıncakta sallarken yanlışlıkla ölümüne sebep olduğu kardeşinin adını vereceği oğlu sağlıklı gelmişti. Yeni doğan çocuğun kulağına dualar okundu ve ismi üflendi...

Kaybettiği çocuklarının acısını Mustafa'sı ile dindirmeye çalışan Zü-

beyde Hanım'ın oğlu ilgi içinde hızla büyüdü ve büyük bir hevesle okumak istedi. Kaderini belirleyecek yol ayırma işte tam da bu noktada geldi. Anne, çocuğunu sonu verimsiz bir medrese tahsiline çıkacak olan mahalle mektebinde okutmak isterken, baba oğlu için duygusallığa kapılmadan, mantık yoluyla bir seçim yapmak istedi. Kendi ruhundaki bir açlığı, bir keşkeyi oğlu ile gidermek düşüncesindeydi: Mustafa yüksek tahsil dereceleri sağlamalıydı; çöküntü içinde ve perişan halde bulunan medreselerden birinde hayatını bitirmemeliydi. Ali Rıza “Gülizar-ı cennetim” dediği biricik karısını kırmak istemiyordu ama bu da hatırla gönülle kapanmayacak kadar önemli bir konuydu. Ustalıkla bir manevra yaptı. Çocuk Mustafa önce annesinin istediği gibi ilahilerle, dualarla mahallenin derme çatma iptidai mektebine kaydedildi. Mustafa'ya yeni elbiseler giydirildi, boynuna eski elifba ve aamme cüzü ile Kur'an-ı Kerim bulunan sırmalı bir çanta takıldı. Bu halde mahallenin diğer çocuklarından oluşan büyük bir kafiye katıldılar. Gerisini Mustafa'dan dinleyelim:

"Okula gideceğim sabah annem bana be-yaz bir entari giydirmiş, başıma da sır-ma işlemeli bir sarık sararak süslemiş-ti. Elimde yaldızlı bir dal vardı. Sonra hoca efendi, yanında bütün okul çocuk-larıyla, evimizin yeşilliklerle bezenmiş kapısına geldi. Duadan sonra anneme, babama ve hocaya temenni ederek elle-rini öptüm. Ardından yeni arkadaşları-mın alkışları arasında sevinçli bir alay halinde şehrin sokaklarından geçerek caminin yanındaki okula gittik. Oraya varışımızda hep bir ağızdan yeniden dualar okundu, sonra hoca beni elim-den tutup çıplak ve kemerli bir odaya götürdü, Kur'an-ı Kerim'in kutsal kela-mını orada bana açıklamaya başladı..."

Annenin gönlü yapılmış ve konu komşunun gözünde itibarı korunmuştu ancak Mustafa bir süre sessiz kalsa da okulundaki bazı uygulamalar daha o yaşında ruhunda irkilmeler yaratmaya başlamıştı. İşte bizim tanıdığımız, bildi-gimiz Mustafa Kemal Paşa doğuyordu:

Mustafa Arapça güzel yazı derslerinde, sınıfta çocukların bağdaş kurup yere oturarak dizlerinin üzerinde yazmalarından hiç hoşlanmadı. Günün birin-de ders sırasında kalkıp ayakta durdu. Hoca oturmasını emretti, Mustafa ise bu

şekilde dizlerinin tutulduğunu söyleyip karşı çıktı. Emrettiği şeylerin sorgusuz sualsiz yapılmasına alışan adam köpür-dü ve bu sırada hiç beklemediği bir şey oldu. Diğer çocuklar da Mustafa'ya ka-tıldılar ve ayağa dikildiler.

Diğer çocukların da açık sarı saçlarıyla ve yüz çizgilerinin keskinliğiyle arala-rından hemen ayrılan Mustafa'nın sa-fina katılmasıyla bu asi çocuğun ilerde

bir eğitim kurumu olan Şemsi Efendi Okulu'na yazdırdı. Oğlunu geleceğin belirsizliğine kaderci bir yaklaşımla tes-lim etmeyerek babalık görevini layığıyla yerine getirdi.

Atatürk'ün çocuklara olan sevgi dolu ve fikirlerini söylemek konusunda cesaret-lendirici yaklaşımını bu yıllardan ve ba-bası Ali Rıza Bey'den aldığını söylemek sanırım yanlış olmayacaktır. O, mecli-

O, meclisimizin
açılış tarihi olan
23 Nisan'ın çocuklara
armağan edilmesi, çocukların
gelecek ve demokrasi
geleneginin tam ortasına
alınması fikrini ortaya attığında,
çağının çok ilerisinde olan bu
adamı anlamayan kafalar
ona bıyık altından
gülmüşlerdi.

tüm çocukları "kötü" etkileyeceğini, okulun disiplinini bozacağını öngö-ren hoca, Zübeyde Hanım'a ve Ali Rıza Bey'e şikâyetle bulundu. Bu fırsatı iyi değerlendiren ve kısa bir süre sonra ve-fat ederek oğlunu derin acıya boğacak olan baba, böylece Mustafası'nı modern

simizin açılış tarihi olan 23 Nisan'ın ço-cuklara armağan edilmesi, çocukların gelecek ve demokrasi geleneginin tam ortasına alınması fikrini ortaya attığın-da, çağının çok ilerisinde olan bu adamı anlamayan kafalar ona bıyık altından gülmüşlerdi. Oysa Atatürk bambaşka bir ruh halindeydi:

"Çoğu ailelerde öteden beri çok kötü bir alışkanlık var, çocuklarını söyletmezler ve dinlemezler. Zavallılar söze karışın-ca, "sen büyüklerin konuşmasına karış-ma!" der, sustururlar. Ne kadar yanlış hatta zararlı bir davranış... Oysa tam tersine çocukları özgürce konuşmaya, düşüncelerini, duyduklarını olduğu gibi anlatmaya özendirmelidir. Böylece hem yanlışlarını düzeltmeye olanak bu-lunur, hem de ileride yalancı, ikiyüzlü olmalarının önüne geçilmiş olunur. Kı-

*sacası artık çocuklarımızı düşüncele-
rini hiç çekinmeden, açıkça anlatmaya
alıştırmalıyız.”*

Çocuk eğitimcilerinin ve pedagogların
yeni yeni gündeme getirdiği fikirlere
daha o günlerde alenen sahip olan bu
güzel adamın öngörüsüne, sağduyusu-
na bakar mısınız?

Atatürk gibi üstün bir insanın toplu-
mumuza kendisi gibi yetiştirdiği bir
evlat hediye etmiş olması düşüncesi
kulağa ne kadar hoş geliyor. Acaba “O,
yönetim sistemi saltanata dönüşmesin
diye çocuk sahibi olmadı” diyenleri bir
tarafa bırakırsak Atatürk bu konuda ne
düşünüyordu? Çocukluk arkadaşı Asaf
İlbaş’a samimi şekilde ifade ettiği üzere

Atatürk bir çocuğu olmasını istediğini
açık yüreklilikle ifade ederdi. Bir baloda
Asaf Bey de yanında olduğu halde ya-
nındakilere dönüp şöyle söylemişti:

**Büyüdükçe Atatürk’ün çocuğu olmaktan gurur
duyuyorum ve hepimizin 23 Nisan Ulusal
Egemenlik ve Çocuk Bayramını kutluyorum.**

*“Asaf ile aynı mahallenin çocuğuyuz.
Belki aynı yaştayız da. Demek vaktiy-
le ben de evlenmiş olsaydım 16 yaşında
çocuğum olacaktı...”*

Asaf Bey’in kızı Bedia’yı kastederek
söylenen bu sözler sessizce havada asılı
kaldı. Bunun üzerine Bedia’nın annesi
söze girdi:

*-Paşam bütün millet sizin çocukları-
nızdır.*

*-Doğru, işte ben de bununla teselli bulu-
yorum. Evet, milletim sağ olsun...*

Ve bir an sonra Atatürk devam etti:

*-Belki benim çocuğum olmadığında bir
hikmet vardır. Çok sevdiğim bir tayımın
ölümünden o kadar müteessir olmuş-
tum ki günlerce acısını unutamadım,
yemek yiyemedim. Ya çocuğumu kay-
betmiş olsaydım, ne olurdu bilmem...*

Onun “bir” çocuğu olmamasında bir
hikmet var mıdır, yok mudur ben de
bunu bilemem ama ilk kez ismini hece-
leyerek yazdığım anı hatırlıyorum. Sı-
nıfımızda İstiklal Marşı ve Gençliğe Hi-
tabe tabloları arasında duran resminin

bizi izlediğini hayal ettiğimi dahası buna
inandığımı unutmuyorum. Bugün bir
çocuk değilim, doğru. Yine de “onun”
çocuğu olduğumu hissediyorum.

Ben büyüdükçe sanki o da büyüyor;
okudukça, anladıkça, anlattıkça yaptık-
ları devleşiyor. Hiç eskimiyor, hiç de-
ğeri azalmıyor. O hiç unutulmuyor, hiç
ölmüyor.

Zamanının İlerisinden Gelen Adam,
hala çağına yetişemedik !

Seni anlayan, anladıkça kalplerinde
devleştiğin çocuklarının minnetini ka-
bul et, Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bay-
ramımız Kutlu Olsun...

Kaynaklar:

-Ali Kuzu, Atatürk’ün De Çocukları Vardı, İstanbul, 2015.

-Necla Kitay Yazıcıoğlu, Atatürk’ün Bilinmeyen Hassas Yönleri, İstanbul, 2008.

-Google görseller.

“GELECEĞİN MÜHENDİSLERİ ATILIM’DA YETİŞİYOR”

MÜHENDİSLİK FAKÜLTESİ

- ✓ Bilgisayar Mühendisliği
- ✓ Elektrik - Elektronik Mühendisliği
- ✓ Endüstri Mühendisliği
- ✓ İnşaat Mühendisliği
- ✓ Mekatronik Mühendisliği
- ✓ Yazılım Mühendisliği

- Bilişim Sistemleri Mühendisliği
- Enerji Sistemleri Mühendisliği
- İmalat Mühendisliği
- Kimya Mühendisliği ve Uygulamalı Kimya
- Makine Mühendisliği
- Metalurji ve Malzeme Mühendisliği
- Otomotiv Mühendisliği

MÜDEK

Akreditasyonuna sahip programlar

In Dies Nefaste

NİSAN BORCU

Onu tanıdığımda, çoktan ufacık kalmış bir kadındı. "rayda parlayan güneş gibi" keskin ışıklar geçen masmavi gözleri sanki ezelden beri bu dünyaya bakar gibiydi. Bütün yolları, bütün dilleri, bütün sırları bilir yine de susardı.

En çok bana baksın, en çok bana anlatsın, hiç değilse en çok bana sussun diye ne yapacağımı bilemez ellerine ayaklarına dolanırdım. Sadece ben mi? Gecekonduumuzun sobasının yakılmaya hazırlandığı sabah ayazında, o ağır ve gıcirtılı kapıdan çıkıp kömürlüğe yöneldiği an bahçemizdeki bütün kedi ve köpekler de benimle birlikte... Döner dururduk etrafında. Kuşlar güneşle birlikte önce onun penceresine konardı. Reçellik güllerimiz, meyve ağaçlarımız, sarmaşıklarımız onun bahçeye çıkmasını beklerdi bin bir cilveyle. Mevsimlerden cemrelerden anlar, toprağı kardeşi gibi tanırdı.

Tanıştığımız ilk günden ayrıldığımız son güne kadar, bembeyaz örülü saçları sırtı boyunca uzandı. Bazen saçlarını taramama izin verirdi. Biraz büyüüp laf anlayacak yaşa geldiğimde bana da saçlarımı hiç bir zaman kısa kesmeyeceğime söz verdirmişti. Çerkes kızları uzun saçlı olurdu. Yıllar

yıllar evvel bilmem hangi memleketten, o zamanlar tır şoförü olan amcamın getirdiği kasetçalara elimizdeki üç beş kasetten birini koyar, sesini ne kadar açsan da kulağını hoparlöre iyice yaslamadıkça zor duyulan, düğünlerde kaydedilip kasete çekildiği çok belli Çerkesçe şarkılar dinlerdik.

Şimdi çok uzaklarda kalmış

çocukluğum, büyülenmiş gibi peşinde geçti. Geceleri fıkralar, öyküler dinleyerek koynunda; gündüzleri o namaz kılariken kucağında; bahçede kuyruğunda. Mahallenin daracık çarpık sokaklarından şarkılı türkölü geçen Aygazcı'dan 25 kuruşa taze nohut alırdık, 10 kuruşa da bakkaldan solucan şeker. Ben bu yaşımda daha onunki gibi gül reçeli yemedim. İki

tane havluyu eğip bükerek yaptığı oyuncak bebek gibi sevinçle hiçbir şeye sahip olmadım. Çocukluğumun yarısı şehrin pek havalı caddelerinde sinemalar, parklar, kafeler, kitapçılarla geçtiyse de ben esas diğer yarısını kaplayan bu gecekondu mahallesinde, onu ziyaret edişlerimi severdim. Gün ağarmaya yakın etrafta rengarenk irili ufaklı kibrit kutuları gibi evler, hele kar yağmışsa değme masal kitaplarında bulunmayacak bir manzara, sobanın üstünde kaynamaya hazırlanan çaydanlığın kısık ısıltısı... O, evvelki günden hazırladığı "haluane"leri ısıtıp peyniri, reçelleri masaya dizerken ben de hayran hayran onu izlerdim.

Çocukları ulu orta sevmek ayıp olduğundan evde ikimizden başkası varsa sevmezdi beni, baş başa kalmamıza saklardı. Sert kadındı. Benden başkasına yüz verdiği pek görülmemişti. Ömrünün büyük kısmını yalnız başına 2 kardeş, 7 çocuk ve iki düzine torun büyüterek geçirmişti. Beni büyütmedi, ayrıldığımızda 13 yaşındaydım. Belki de hiç fark etmeden temellerini attığı aklımın, köklerini saldırdığı ruhumun kendini buluşunu göremedi. Onu nasıl sevdiğimi bir kere bile söyleyebildiğimi hatırlamıyorum. Kuzenlerimle beni etrafına toplar "ben

ölünce en çok kim ağlayacak" derdi, anlamazdım. O, ezeli ve ebedi bir tanrı değil miydi? Babaannem öldüğünde hiç ağlamadım.

Babaannem ellerimdir ama ondan bana kalan yalnızca, akşam olduğunda, bu mor mavi yeşil damarları fırlayan ellerim olmadı tabii. Ölümünden sonra ihtiyacı olanlara dağıtılan bize ise almamız yasaklanan eşyaları arasından çaldığım sarı kemik tarağı; bir de minicik, çok eski ve çok yalancı bir vesikalık fotoğraf var hazinemde.

Çocukluğumun uzak anılarında kalmış bu yaşlı ve taşralı kadınla yıllarca nasıl bu kadar direkt ve sıkı bir bağım olduğunu düşünür dururum. Belki hayatta olsa şuan olduğum kadını beğenmezdi bile. Oysa rüyalarım, zihnimden, günlük hayatımdan hiç ayrılmadı 13 yıl boyunca. Geçtiğimiz yaz elime bir kitap geçti, ismi Kurtlarla Koşan Kadınlar. Ankara'nın kuru yazında bunalımlar içinde sıkışıp kaldığımdan, günlerimi sokaklarda tembellik ederek

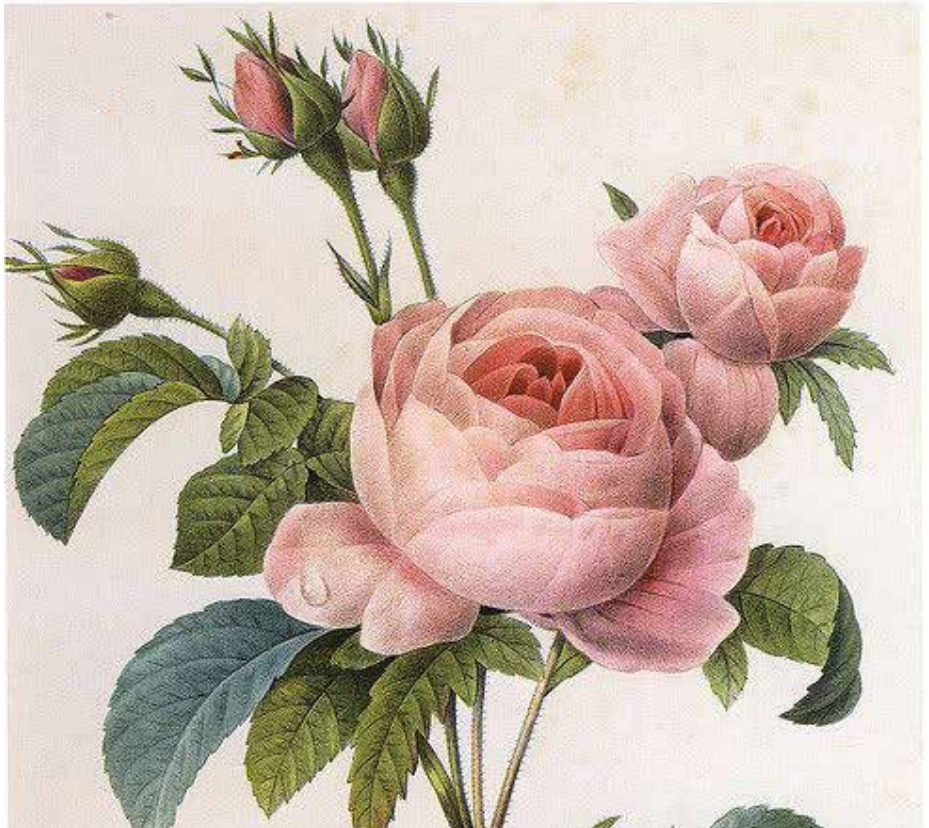
geçirmeyi hak görüyordum, bir taraftan da okuyordum. Kitabın ortalarında babaannemle ikimizi gördüm. Onun olduğu kadını, onun ömrünce süren mücadelesini, onun doğasını ve doğayla olan bağını, içindeki ateşi bir şekilde devralışımı. Yaş aldıkça bir şekilde babaannem oluşumu.

Babaannemin hangi ayda doğduğunu bilen kimse yok ama nedense cemreler düştükten sonra hele ki Nisan ayında bana bir haller olur. Toprak tekrar soğuyana dek (sanki) babaannemin ruhunu konuk ederim içimde. Onu gördüğüm rüyalar artar, gün içinde bir anda konuşması aklıma gelir. Belki de derim Nisan'da doğmuştur. O yüzden her yıl bu ay onun için bir yazı yazarım. Bu defaki de dergiye kısmet oldu...

Böylece siz de hayatımda tanıdığım en büyük savaşçıyı, bilgeyi, büyücüyü ve en güçlü kadını tanımış oldunuz...

Sevgiyle, dostlukla

Güzel günlerde görüşmek ümidiyle.

UZAKTAN EĞİTİMİN EKONOMİSİ, EKOLOJİSİ, ERGONOMİSİ

Bilişim teknolojilerindeki gelişmeler her yıl bir önceki yıla göre artmakta ve bizlere birikmiş bir tecrübe ve bilgi sağlamaktadır.

Gelinen noktada bilişim teknolojilerinin ne kadar yol aldığı ortadadır. Dünyanın bir noktasında yaşanan bir olay anında hemen hemen her yerde canlı bir şekilde izlenebiliyor hatta olaya müdahale bile edilebiliyor. Bilişim teknolojileri iletişimde, sağlıkta, bilimde, ekonomide, eğitimde, hayatımızın her alanında bize kolaylık sağlıyor.

ABD eski başkanlarından Abraham Lincoln 1865 yılında öldüğünde, ölüm haberi 12 gün sonra İngiltere’de ve daha sonra da diğer Avrupa ülkelerinde duyuldu. 2001 yılında İkiz Kulelere yapılan saldırıyı ise hepimiz televizyonlarımızın başında, internetten canlı canlı seyrettik. Gelinen noktada bilişim teknolojilerinin 100 yıl içerisinde nereden nereye yol kat ettiği görülebiliyor.

Ben bu yazıda Bilişim teknolojilerinin eğitimde sağladığı ekonomik, ekolojik yararlarına belli bir oranda değinmeye çalışacağım.

Bloom’un taksonomisine göre aynı or-

tamdaki farklı bireyler farklı öğrenme biçimlerine sahiptir. Yani bazı öğrenciler duyarak, bazı öğrenciler dokunarak (kinestetik), bazı öğrenciler görerek, bazı öğrenciler okuyarak daha çabuk öğrenebilirler. Ya da her bir öğrenme biçiminden belli bir oranda öğrenebilirler.

Uzaktan eğitimde bir dersin içerisindeki eğitim materyalleri farklı öğrenme biçimlerine hitap ettiğinden öğrencilerin derslerini daha çabuk anlamaları mümkün olabilmektedir. Dersin içerisinde sağlanan animasyonlar, simülasyonlar, e-kitaplar, videolar, resimler, fultext’ler derslerin daha efektif olmasını sağlayabildiği gibi öğrenenlerin de derse daha fazla ilgi duymasını sağlayacaktır.

Uzaktan eğitim günümüzde birçok açıdan eğitimde deyim yerindeyse, birçok yerde derman olabilecek bir eğitim (öğretim) biçimidir. Keza ulusal düzeyde hesaplandığında özellikle ortaöğre-

timde o kadar fazla sayıda öğretmeni olmayan ders var ki ve bu derslerin hepsi boş geçmektedir. Hâlbuki Uzaktan Eğitim, boş geçen ders kavramını tamamen ortadan kaldıracak niteliktedir. Ülkenin muhtelif bölgelerinde, bir şekilde okula devam edemeyen hasta, engelli çocukların eğitimde kullanılabilecek bir sistemdir. Bu şekilde çok uygun bir maliyetle merkezden ya da belirlenmiş bölgelerden yayın yapan sistemler kurulup bu eğitim açığı kapatılabilir.

Uzaktan eğitim her şeyden önce acil konularda pratik çözüm bulmak açısından kolay ve ekonomiktir.

Üniversitelerin uzaktan eğitime uygun bölümleri için ekonomiktir. Örneğin muhtelif illerde bulunan öğrenciler üniversite okumak için büyük şehirlere geldiklerinde yurt, yiyecek, ulaşım, defter, kitap gibi birçok harcama yapmak zorunda kalacak, ailesinden uzakta eğitimini sürdürecektir. Hâlbuki bu öğ-

renci uzaktan eğitim metoduyla, kendi evinde internete bağlanan bir bilgisayarla, zaman ve mekân bağımsız derslerini takip edebilecek ve geriye kalan zamanını ailesine, arkadaşlarına hatta işine ayıracaktır. Burada sanki sosyal açıdan üniversite hayatından geri kalmak gibi görünse de uzaktan eğitim yazılımları sanal da olsa sosyalleşme imkânı sağlamaktadır. Kaldı ki günümüz öğrencileri sosyalleşmeyi bile neredeyse telefonlarından, tabletlerinden iletişim sağladıkları sosyal paylaşım ortamlarından gerçekleştirmektedir.

Kısacası uzaktan eğitimin kurum, öğrenci ve öğretmen açısından bakıldığında ekonomik olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. Ancak bu anlayışa belli durumlarda karşı çıkanlar da mevcuttur. Örneğin Eğitim teknolojileri uzmanı Badrul Khan.

Üniversitede örgün eğitim sınavları yapıldığında her defasında soruların oluşturulması, bu soruların güvenli

bir şekilde muhafaza edilmesi, her bir öğrenci için bir sınav başına en az 1 baskılı sınav kağıdı, 2 cevaplama sınav kağıtlarının güvenli bir şekilde sınav salonuna taşınması, sınav gözetmenlerinin ve sınavın organize edilmesi, yer bulma gibi birçok gibi birçok işlemlerle uğraşmak ve ciddi zaman harcamak gerekiyor. Daha sonra sınavların değerlendirilmesi ve yayınlanması süreci var ki bu aşamada da hata söz konusu olmaktadır. Ve uzaktan eğitimden farklı olmak üzere her öğrenci diğer arkadaşlarının sonuçlarını dahi görebilmektedir.

Oysa hemen hemen tüm Uzaktan Eğitim yazılımlarında (Moodle, Blackboard, Sakai Project, Ducebo, Dokeos...) sınav bankasına kaydedilen sorular güvenli bir şekilde saklanmakta, çok kısa bir süre içerisinde sınav oluşturulmakta ve uygulanmaktadır. Hatta uygulama aşamasında şimdilik eğitim bilimsel yönü bir tarafa bırakırsak soruların ve cevaplarının yerleri de ka-

rıştırılarak güvenli bir şekilde bilgisayar başında sınav gerçekleştirilmekte ve istenilen zamanda sınav sonuçları, cevapları ve doğru yanlışları da görünecek şekilde sonuçlar yayınlanmaktadır. Hatta her öğrenci sadece kendisi ile ilgili sonuçları, genel ortalamaları görüntüleyebilmektedir. Eğitimci ise sınav sonuçlarını doğru bir şekilde, her soruya ait kaç tane doğru ve yanlış cevabı, ölçülebilirliğini görebilmekte, genel ortalamasını, konunun anlaşılabilirliğini irdeleyebilmektedir.

Yine ödevler konusunda da aynı durum söz konusu. Verilen ödevler hazırlandığında ortalama her öğrencinin bir ödev için 30 sayfa hazırladığını düşünürsek: kelime işlemci programlarında ödevin yazıcıdan basılması, harcanan zaman ve belki ulaşım, ödevin hocaya iletilmesi, değerlendirme süreçleri, sonuçların yayınlanması...

Bu süreç uzaktan eğitim sistemlerinde ise çok daha kısa bir sürede hatasız değerlendirilmektedir (Turnitin, iThenticate).

Yukarıdaki sadece sınav ve ödevlerin her biri için öğrenci başına düşen maliyet, zaman ve çevreye verdiği zarar düşünüldüğünde uzaktan eğitim metodlarının ne kadar yararlı olduğu görülmektedir. Kaba bir hesaplama her bir okulda 10.000 öğrenci olduğunu varsayarsak ve 1 ödev 3 sınav olduğunu düşünürsek;

Her bir ödev için : 10.000 x 30 sayfa = 300.000 sayfa kağıt ve baskı maliyeti demek.

Sınav için : 10.000 x 15 sayfa = 150.000 sayfa kağıt ve baskı maliyeti

Ve bu kağıtlar için her yıl kesilen ağaçlar...

İşin içine kitapları da eklediğimizde çok önemli bir çevresel etki ve ekonomik fayda yarattığı daha iyi anlaşılmaktadır.

Kısaca Uzaktan Eğitim ekonomik, ekolojik ve hatta ergonomiktir.

YABANCI DİLLER YÜKSEKOKULU YENİ BİNASININ AÇILIŞI GERÇEKLEŞTİ

Yabancı Diller Yüksekokulu yeni binası 11 Nisan 2018 Çarşamba günü, Rektörlük tarafından düzenlenen törenle açıldı.

Saat 15.00'da başlayan törene Mütevelli Heyet Üyeleri, Rektör, Rektör Yardımcıları, Fakülte Dekanları, Yabancı Diller Yüksekokulu Akademik ve İdari Kadrosu katıldı. Kurdele kesilerek açılan yeni bina, ziyaretçilere gezdirildi ve Yabancı Diller Yüksekokul binasında bulunan yemekhanede verilen kokteyl ile etkinlik son buldu.

5. REKTÖRLÜK KOŞUSU BAŞARIYLA SONA ERDİ

Spor Koordinatörlüğümüz tarafından her yıl organize edilen "5. Rektörlük Koşusu", Rektörümüz Prof. Dr. Yıldırım ÜÇTÜĞ, Rektör Yardımcımız Prof. Dr. Yılmaz KAPTAN, Rektör Yardımcımız Prof. Dr. Serkan ERYILMAZ ve Genel Sekterimiz Aziz ŞEREN'in katılımıyla gerçekleştirildi.

Gelenekselleşen organizasyona katılım, her sene artmaya devam ediyor. Bu sene yaklaşık 60 yarışmacı ile izleyen ve destek olan katılımcıların yer aldığı Rektörlük Koşumuz, yine şenlik havasındaydı. Rektörlük Koşusuna katılan herkese dağıtılan t-shirtler ile renkli görüntüler ortaya çıktı. Katılımın her geçen sene daha da artması, sevindirici bir haber oldu.

Dereceye girenlerin ödülleri 25 Nisan 2018 Çarşamba günü saat 12.30'da Atılım Garden'da gerçekleşen "Spor Branşları Sezon Kapanış Kokteyli ve Ödül Töreni"nde sahiplerine verildi.

Dereceye girenleri kutluyor, katılan herkese çok teşekkür ediyoruz.

LE CORBUSIER ÇALIŞTAYI SONA ERDİ

Üniversitemiz Mimarlık Öğrenci Topluluğu "Atılım Architecture" öğrencileri ve Grafik Tasarımı Bölümü öğrencilerinin katılımıyla, Grafik Tasarımı Bölümü Dr. Öğretim Üyesi Evren Tural'ın yürüttüğü Le Corbusier Çalıştayı, 9 Nisan Pazartesi Günü GSTMF Fuaye Alanında gerçekleşti.

Çalıştayda, öğrencilerimiz Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi duvarlarından birine, Le Corbusier'in "Modulor" adlı eserini 42 adet özel kalem kullanarak yaklaşık 4 saatte resmettiler.

LİSELER ARASI YARIŞMALARIN KAZANANLARI BELLİ OLDU

Üniversitemizin her yıl, orta öğretim kurumları öğrencilerinin matematik ve temel bilimlerin tanınması, sevmesi ve sayıların eğlenceli dünyasından örnek görmeleri, öğrencilerin özgüvenlerinin artması, öğrencilerin üniversite ortamını tanınması, okullar arasında sosyal bir ortam oluşması amacıyla düzenlediği Liseler Arası Yarışmaların Final Sınavları bu sene de 10, 11 ve 12 Nisan 2018 tarihlerinde gerçekleşti.

Yarışmalara katılan tüm okullara teşekkür eder, kazanları tebrik ederiz.

ÜNİVERSİTEMİZİN ANA SPONSORU OLDUĞU GÜRKAN GENÇ İLE VIDEO KONFERANS GERÇEKLEŞTİRİLDİ

22 Mart 2018 Perşembe günü saat 14:00 'da Üniversitemizin ana sponsoru olduğu 'Demir Atlı Adam' Gürkan Genç ile Kemal Zaim Sunel Konferans Salonunda video konferans gerçekleştirildi.

Şili'den görüntülü bağlantı ile gerçekleştirilen video konferansında Genç, "Yavaş yavaş dünyada bilinen birisi olmaya başladım. Atılım Üniversitesi'nin burada etkisi büyük. Yolda bir şekilde harcamalarım oluyor ve Atılım Üniversitesi bu konuda destek oluyor. 6 senedir Türkiye'de bireysel sporcuya destek olan tek kurum Atılım Üniversitesi'dir" dedi.

Genç, konuşmasında gezgin olmaya nasıl karar verdiğinden, seyahat ettiği ülkelerden, buralarda yaşadığı maceralardan, dünya turu kapsamında bundan sonraki seyahat planlarından bahsetti. İhlas Haber Ajansının da katılım gösterdiği etkinlikte katılımcılarla interaktif bir sohbet gerçekleştiren Genç, konuşmasını dünyayı gezmek isteyenlere önerilerde bulunarak noktaladı.

ABD'DE İŞLETME DİSİPLİNLERİ FEDERASYONUNUN DÜZENLEDİĞİ KONGREDEN 3 ÖDÜL

7-10 Mart 2018 tarihleri arasında ABD'nin New Mexico kentinde düzenlenen Association of Collegiate Marketing Educators (ACME) Conference'da sunulan bildiri, ABD 2018 Federation of Business Disciplines (İşletme Disiplinleri Birliği) 2018 yılı geleneksel Kongresinde Distinguished Paper Award ve Association of Collegiate Marketing Educators Best Paper ödüllerini aldı.

"Are Consumers Rational In Their Use Of Medications? Examining Consumer Awareness, Attitudes And Behaviors

Related To Medicine Use In Turkey" (Tüketiciler İlaç Kullanımı Konusunda Akılcı Mı? Türkiye'de İlaç Kullanımına İlişkin Tüketici Farkındalığı, Tutumları ve Davranışlarının İncelenmesi) konulu çalışma, Üniversitemizden İşletme Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Dilaver Tengilimoğlu, ve diğer üniversitelerden Yrd. Doç. Dr. Perihan Terkin, Yrd. Doç. Dr. Aysu Turkuldu ve Prof. Dr. Türkan Dursun tarafından hazırlanarak sunuldu.

SİVİL HAVACILIK YÜKSEKOKULU MÜDÜRÜ PROF. DR. H. NAFİZ ALEMDAROĞLU "VON KARMAN MADALYASI" ÖDÜLÜNE LAYIK GÖRÜLDÜ

Üniversitemiz Sivil Havacılık Yüksekokulu Müdürü Prof. Dr. H. Nafiz Alemdaroğlu, NATO'nun Bilimsel ve Teknoloji Organizasyonu STO'nun (Science and Technology Organization) en üstün bilim ve hizmet ödülü olan "Von Karman Madalyası" ödülüne layık görüldü.

NATO STO'nun Yürütme Kurulu STB'nin (Science and Technology Board) Mart 2018'de Brüksel'deki NATO karargâhında yapılan toplantısında, 2018 yılı "Von Karman Madalyası" ödülünün, tüm NATO ülkeleri arasından Türkiye'den Prof. Dr. Hüseyin Nafiz Alemdaroğlu'na takdim edilmesine karar verildi. Böylelikle Prof. Alemdaroğlu, şimdiye kadar Von Karman Madalyası layık görülen ilk ve tek Türk araştırmacı oldu.

Ödül, Prof. Dr. Alemdaroğlu'na Eylül ayında İngiltere Edinburgh kentinde yapılacak olan "NATO STB Sonbahar 2018 Toplantısı" sırasında törenle verilecek.

Prof. Dr. Alemdaroğlu, aynı zamanda Brüksel'deki söz konusu Von Karman Akışkanlar Dinamiği Enstitüsü'nün (Von Karman Institute for Fluid Dynamics) Bilimsel Danışma Kurulu (Scientific

Advisory Committee) Başkanlığını da yürütmekte. Bu komite, NATO Bilim ve Teknoloji Organizasyonu bünyesinde yer alan Von Karman Enstitüsü'nün bilimsel çalışmalarını değerlendiren ve ileriye dönük araştırma konularını belirleyen en üst düzey danışma kurulu olma özelliğini taşıyor.

MODA VE TEKSTİL TASARIMI 4. SINIF ÖĞRENCİLERİMİZİN BAROK DÖNEMİ SUNUMU

15 Nisan 2018 günü saat 15:00'da, Sahne Sanatları ve Kostüm Tasarımı dersi kapsamında Moda ve Tekstil Tasarımı Bölümü Akademisyenlerimizden Dr. Öğretim Üyesi Başak Boğday Saygılı önderliğinde, Moda ve Tekstil Tasarımı 4. Sınıf öğrencileri ile Barok dönemini konu alan bir canlı performans ile sunum yapıldı.

Armada Alışveriş Merkezinde gerçekleşecek etkinlikte, dönemin ihtişamını yansıtan ünlü ressam Peter Paul Rubens (1577 – 1640)'in eşi ile olan Portresi, Marchesa Brigida Spinola Doria ve Maria Serra Pallavicino'yu resmettiği portrelerden yola çıkılarak o dönemin giysileri, süslemeleri ve estetik algısı yansıtıldı.

BAŞARILI ÖĞRENCİLERİMİZE ARTIK "YARIYIL YÜKSEK ONUR" VE "YARIYIL ONUR" BELGESİ TAKDİM EDİLİYOR

2017-2018 Akademik Yılı itibariyle her yarıyıl sonunda bir önceki yarıyıl için, Atılım Üniversitesi Önlisans ve Lisans Eğitim-Öğretim ve Sınav Yönetmeliğinin 24. maddesi göz önüne alınarak, aşağıdaki kriterlere uyan öğrencilerimize, ailelerinin de katıldığı bir tören ile "Yarıyıl Yüksek Onur/Onur" belgeleri veriliyor.

Kriterler:

- 1) İlgili yarıyıl sonunda genel not ortalamasının 2.00 veya daha büyük olması.
- 2) İlgili yarıyıldaki aldığı derslerin kredi toplamının, staj hariç ilgili yarıyıl normal ders yükü veya daha büyük olması.
- 3) İlgili yarıyıl not ortalamasının 3.00-4.00 arasında olması.

KADRIYE ZAIM KÜTÜPHANESİNDE "SON KALE POLATLI" BELGESELİNİN GÖSTERİMİ GERÇEKLEŞTİRİLDİ

Üniversitemiz Medya Merkezi tarafından, Mustafa Kemal Atatürk ve Kurtuluş Savaşına varlıklarını adayan tüm kahramanlarımızı anmak adına hazırlanan Son Kale Polatlı Belgeselinin 29 Mart Perşembe günü saat 11:00'da Kadriye Zaim Kütüphanesinde gösterimi gerçekleştirildi.

Gösterimden önce Post Prodüksiyon ve Animasyon Uzmanı Halil İbrahim Güneş, katılımcılara belgeselin yapım süreci hakkında bilgi verdi. Konuya ilişkin yapılan konuşmanın ardından, Kadriye Zaim Kütüphanesi Direktörü Emre Hasan Akbayrak'ın proje danışmanlığını, Post Prodüksiyon ve Animasyon Uzmanı Halil İbrahim Güneş'in yönetmenliğini ve Görüntü ve Fotoğraf Uzmanı Erol Korkmaz'ın görüntü yönetmenliğini üstlendiği Son Kale Polatlı Belgeselinin gösterimi yapıldı.

Atılım Üniversitesinin, Polatlı Belediyesi sponsorluğunda, Başkent Ankara olmak üzere tarihi ve kültürel değerlerimizi yaşamak ve yaşatmak adına yaptığı çalışmalardan birini oluşturan Son Kale Polatlı Belgeselinin künyesi aşağıdaki gibidir:

KARŞILAŞTIRMALI HUKUK AÇISINDAN AİLE HUKUKUNDA ARABULUCULUK VE SORUNLARI SEMPOZYUMU

Fakültemiz 13 Nisan 2018'de Karşılaştırmalı Hukuk Açısından Aile Hukukunda Arabuluculuk ve Sorunları konulu bir sempozyuma ev sahipliği yaptı. 2 oturumda gerçekleştirilen bu sempozyumun ilk oturumu Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden Prof. Dr. Gülriz Uygur hocamız tarafından modere edildi ve fakültemiz Dekan Yardımcısı Dr. Mehmet İstemi, avukat-arabulucu-CEPEJ Uzmanı Maria Da Conceição Oliveira ve Avukat-arabulucu-

IFLG Başkanı Denise Carter'ın değerli katılımlarıyla gerçekleştirildi. İkinci oturum ise Ankara 10. Aile Mahkemesi Hakimi Nevin Birinci tarafından modere edildi, Altınbaş Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden Prof. Dr. Şükran Şıpka, Fakültemiz öğretim üyesi Prof. Dr. Ahmet Kılıçoğlu ve Aile Arabuluculuğu Derneği Başkan Yardımcısı Nur Özden'in konuşmalarıyla tamamlandı.

Türk Hukuku'nun ulaştığı bir aşama olarak arabuluculuk kurumu, aile hukukunun arabuluculuğa elverişli olup olmaması yönünde tartışmalar, çocuk davaları ve boşanmanın bağlı sonuçları açısından arabuluculuğun değerlendirilmesi, arabuluculuk eğitim modelleri ve aile arabuluculuğuna dair kamu politikaları konuları çerçevesinde yürütülen konuşmalar, katkılar ve tartışmalar dinleyiciler tarafından ilgiyle karşılandı.

ONUR BELGESİ TAKDİM TÖRENİ

17 Nisan 2018'de fakültemiz Yüksek Onur ve Onur Öğrencileri için düzenlenen Onur Belgesi Takdim töreni; öğretim üyelerimizi, öğrencilerimizi ve öğrencilerimizin ailelerini bir araya getirdi. Tören, Üniversitemiz Rektör Yardımcısı

Prof. Dr. Yılmaz Kaptan ve Fakültemiz Dekanı Prof. Dr. Aynur Yongalık'ın konuşmalarıyla açıldı, öğrencilerimizin belge takdimi ardından fuaye alanındaki kokteyl ile devam etti.

"UNUTTUNUZ MU? (CİNSEL İSTİSMARA HAYIR)" KONFERANSI

"Sessiz Kalma Siyah Balon As" etkinliği kapsamında fakültemiz öğrenci topluluklarından Atılım Hukukçular Topluluğu'nun çabalarıyla 16 Nisan 2018'de düzenlenen konferans cinsel istismar ve çözüm yolları konularının, konuşmacılar tarafından farklı açılardan değerlendirilmesiyle gerçekleştirildi. Öğrencilerin yoğun ilgi gösterdiği konferansımızda, fakültemiz Dr. Öğretim Üyesi Kumru Kılıçoğlu çocuk haklarından yola çıkarak istismar kavramını anlattı. Fakültemiz Öğretim Görevlisi Duygu Merki Çöksezen, konuya ceza hukuku perspektifinden yaklaşırken, fakültemiz Dr. Öğretim Üyesi Dilşad Çiğdem Sever, AİHM kararları üzerinden devletin sorumluluğu ve idarenin alması gereken önleyici-koruyucu tedbirler hakkında katkılarını sundu. Üniversitemiz Psikoloji Bölümü mensubu Dr. Mine Cihanoğlu ise istismarın çocuklar üzerindeki etkileri ve mücadeleye bütüncül yaklaşım konularında bizleri bilgilendirdi. Konferans, fakülte binası önünde topluca gerçekleştirilen siyah balon uçurma etkinliği ile son buldu.

SEN BYDGOSZCZ'İ SEÇEMEZSİN, BYDGOSZCZ SENİ SEÇER

Onur Balkan

Turizm ve Otel İşletmeciliği Bölümü

Erasmus Programına katılmak, benim için ilk başta bir hayaldi. Bu programa katılarak başka bir ülkeye gitmeyi o kadar çok istiyordum ki, bunun için her şeyi yapabilirdim.

Başvurduğum zaman ilk önce yedeklerdeydim, liste açıklandıktan sonra sabretmek çok zordu benim için. Ancak başardım, hatta birazcık da şansla hibeli olarak gitmeye hak kazandım.

Polonya'ya vardığım zaman her şey rüya gibiydi. 5 ay ailemden, evimden uzak kalacaktım; Ama zaten bunu çok istiyordum. Bambaşka ülkede gerçekleşecek olması en güzel yanıydı bu işin. Erasmus Programıyla gideceğim şehir olan Bydgoszcz (Bidgoş), ismi kadar zor ve bir o kadar da eğlenceli bir şehirdi. Tabi eğlenceli kısmını ilerleyen zaman-

larda fark edebildim. İlk olarak yurdu-
ma gittim. Yurda eşyalarımı bırakmak
üzere giderken, daha yolda anladım gi-
deceğim yurdun oranın en güzel yurdu
olmadığını.

Şehirde en yaygın ulaşım ağı tramvay
ve otobüslerdi, şehir merkezinden yur-
duma tramvay ile tam 35 dakikada git-
tim. 35 dakika Bydgoszcz için çok uzun
mesafe, zira şehrin kendisi zaten çok
küçük. Yurduma vardığımda resepsiyon-
daki teyzelerden yardım almak iste-
dim ne yapabileceğime dair, fakat nafi-
le. Ne İngilizce biliyorlardı, ne de başka

bir dil. Sadece bağırarak bana Lehçe bir şeyler anlatmaya çalıştılar. Telefonumdaki çeviri uygulamasından bir şekilde iletişim kurduk ve sonunda bana odama kadar eşlik ettiler. Binanın 10.katında bir odaya götürdüler beni, çıkınca dondum kaldım. Tabiri caizse köpek bağlasak durmazdı o odada. Duvarlar kırık dökük, yerler çatlak, çalışma masaları kırılmış ve yatak diyebileceğimiz tek şey kanepeler gibi bir şeydi. Onlara orda kalamayacağımı bağırsı çağrış söyledim; çünkü gerçekten çok kötü bir durumdu benim için. Daha şehre ilk

ayak basışımdı sonuçta. Uzun uğraşlar sonunda, binanın asıl kullanılacak yerlerinin tadilatla olduğunu ve bu odanın geçici olduğunu bana açıklamaya çalıştılar. Elimden bir şey gelmezdi, yapabileceğim tek şey otelde kalmaktı. Ben de öyle yaptım. Ucuz bir otel buldum ve 2 gün orda konakladım. 2 gün sonra tekrar yurduma döndüğümde, neyse ki odamı değiştirmişlerdi. Yine çok iyi bir oda değildi; fakat en azından düzgün bir yatağım ve çalışabileceğim bir masam vardı.

Odama yerleştikten ve okulumla ilgili formaliteleri hallettikten sonra, arkadaş edinmeye ve çevreyi keşfetmeye başladım. Tabi ki bu evre 2 ayımı aldı nerdeyse; fakat okulumdaki ve yurumdaki arkadaşlarım o kadar kafa dengi ve iyi insanlardı ki... Bu dönemde birbi-

rimize çok yardımcı olduk.

Bydgoszcz çok küçük bir şehirdi. 3 tane alışveriş merkezi, şehir merkezinde kafeler, restoranlar ve barlar çok azdı, sürekli aynı yerlere gidiyorduk diyebilirim. Ancak burada arkadaşlık olgusu devreye giriyor, onlar olmasaydı, belki bu kadar küçük bir şehirde 5 ay geçirmem zor olabilirdi. Okulum tek kelimeyle muhteşemdi. Hocalarımız, diğer yabancı uyruklu arkadaşlar, koordinatörler... Hepsi o kadar iyi ve ilgililerdi ki... Bana her konuda çok yardımcı oldular. Hocalarımızdan bir tanesi Polonya'nın eski iktidar partisinin milletvekiliydi ve bu hocamız hepimize adımızla hitap ederdi. Derslerinde de bir o kadar ilgilenirdi bizimle.

Okulumun manzarası çok güzeldi.

Polonya'nın en büyük nehri olan ve nerdeyse çoğu şehirden geçen Brda Nehri'nin hemen yanına kurulmuş bir okuldu. Polonya halkı, aslında çok sıcak olmaya çalışan ama tam beceremeyen bir halk. Bence bunun kanıtı, havaların soğukluğu. İnsanlar bu soğukluktan arındıramamışlar kendilerini. Ben oradan ayrılmadan önce gördüğüm en soğuk hava -18 derece idi; fakat ben döndükten 1 hafta sonra, oradaki arkadaşlarım hava sıcaklığının -25 dereceye indiğini söylediler.

Polonya'da yemek kültürü yok diyebileceğimiz kadar kıt; en ünlü yemeklerinden biri olan 'pierogi' bile aslında bizim mantının aynısı. Polonya mutfağı, daha çok alkollü içecekleriyle ünlü ve alkollü içecekler gerçekten hem çok ucuz, hem de çok lezzetli.

Polonya'nın çok fazla resmi tatili var ve bu tatiller tam benlikti diyebilirim; çünkü her tatillerinde başka bir ülkeyi gezmeye gittim. Polonya'ya gitmeden önce İskandinavya benim tek hayalimdi ve bunu orada gerçekleştirebildim. İsveç'e, Danimarka'ya gittim ve hayatımın en güzel zamanlarını geçirdim diyebilirim. İskandinavya ülkeleri, soğuk olduğu kadar içimi ısıtan yerlerdi. Profesyonel buz hokeyi ile uğraşan biri olarak, ilk kez Stockholm'de profesyonel bir maç izleme fırsatı yakaladım ve bu benim için unutulmazdı.

Başka ülkeleri gezmeyi çok seviyorum ve bunu her fırsatta kullanmaya çalıştım; ama tabi bir yere kadar gidebildim. Polonya'da para birimi olarak ziloti kullanıldığı için orada rahat sayılabilirdim; fakat iş para birimi olarak Euro kulla-

nan ülkelerde çok farklıydı. Erasmus Programının bana öğrettiği en önemli şeylerden birisi de tutumlu olmak. Hep yapmak istediğim, gezmek istediğim ülkeler vardı ve sürekli bunlar için bütçemi düzgün ayarlamam gerekiyordu. Buna Polonya içinde yaptıklarım, mutfak alışverişim, okula ulaşımım hepsi dâhildi tabi. Bu kontrolü iyi yapabildiğim için 8 farklı ülkeye gidebildim ve tabi gezip gördüklerim bana kâr kaldı.

Polonya'da geçirdiğim günlerde sürekli arkadaşlarımla birlikteydim, okula beraber gidiyorduk, beraber ders çalışıyorduk ve beraber eğleniyorduk ve bu konuda her şey yolundaydı. Zaman geçtikçe, Bydgoszcz'a daha çok alışmaya, hatta burayı benimsemeye başladım. Evet; küçük, bazen sıkıcı ve hatta bazen çok problemleri yaşatan bir şehirdi; fakat son günlerim yaklaştıkça orada yaşadığım güzel anılar bütün olumsuzlukları ezdi geçti. Ben şu an bile, negatiflikleri çok detaylı hatırlamayacak kadar özledim Bydgoszcz'u. Çünkü her günüm yatana kadar doluydu, şehirle birlikte uyanıp uyuyordum ve gerçekten içinden biriymiş gibi hissettirmeye başlamıştı bana. O dolu dolu geçen günlerimin sonlarına yaklaşıırken ve arkadaşlarım yavaş yavaş ayrılırken fark ettim aslında hayatımın en güzel dönemini geçirdiğimi ve belki bir gün Erasmus Programından tekrar faydalansam bile, o günlerin çok özel olduğunu. Evet, yurdum beni çok hayal kırıklığına uğratmıştı; fakat Bydgoszcz bir o kadar beklentimin üstüne iyi davrandı bana. Orada yaşadığım güzel anıları, bana kattığı olgunlukları ve deneyimleri hayatımın sonuna kadar hatırlayacağımdan eminim.

Son olarak, orada arkadaşlarımızla bir lafımız vardı: "You can't choose Bydgoszcz, Bydgoszcz chooses you." Bu gerçekten böyleydi, sanki Bydgoszcz başından beni seçmişti ben sadece gereken işlemleri uygulamıştım. Teşekkürler Bydgoszcz, umarım tekrar görüşeceğiz...

LINEO RATIA

• MBA Öğrencisi •

Merhaba! Adım Lineo Ratia, Afrika, Lesotho'luyum. Türkiye'ye 2015 yılının Ekim ayında geldim. 20'li yaşlarımın sonlarındayım ve bu benim ilk yurtdışı deneyimim.

İşletme Bölümünde MBA yapıyorum. Bu alanda uzmanlaşmaya karar verdim; çünkü işletme konularını seviyorum ve yakın gelecekte çok başarılı bir iş kadını, hatta CEO olmak istiyorum!

Türkiye'ye gelmeye karar verişim şöyle oldu: İnternette burs araştırıyordum ve Türkiye'de eğitim için bir burs olanağı buldum. Şansımı denemeye karar verdim ve seçtim.

Bu ülkeyi seviyorum. Şimdiye kadar her şey iyi gitti, hiç şikâyet edemem. Burada şimdiye kadar Ankara dışında Antalya, Bodrum, Konya ve İstanbul'u ziyaret ettim. Tüm bu saydığım yerler harikaydılar. Her birinin kendine has güzelliği vardı, nefes kesiciydiler.

Atılım Üniversitesi'ne ilk geldiğim zaman, çevrenin ve insanların çok misafirperver olduğunu fark ettim. Bunun yanı sıra, Uluslararası Öğrenciler Departmanı bana gerçekten çok yardımcı oldu ve hocalarım çok iyi davrandılar. Buradaki hocaların hepsinin öğretme yöntem ve stratejileri kesinlikle müthiş.

Kültüre gelince... Türk kültürüne hala adapte olmaya çalıştığımı söyleyebilirim. Aslına bakarsanız, buranın kültürü benim kendi kültürümden çok da farklı değil. Türk yemekleri çok lezzetli, insanları ise çok sıcak ve yardımsever. Yani demek istediğim, Türk insanları sadece yardım etmekle kalmıyor, bunu gerçekten isteyerek ve severek yapıyor.

Türkçeyi Başkent Üniversitesi'ndeyken öğrenmiştim. Dürüst

olmak gerekirse bu süreç benim için biraz zorlu geçti. Burada geçirdiğim boş zamanlarımda Türkçe öğrenmek dışında, bir de spora gidiyorum.

Gelecek planlarıma gelince... Mezun olduktan sonra kendi ülkeye döneceğim ve bir süreliğine çalışacağım. Belki Doktoramı da bir başka ülkede yaparım.

#DELETE FACEBOOK

DÜNYA BASINI MART AYINDA BÜYÜK BİR HABERLE ÇALKALANDI. İNSANLAR FACEBOOK HESAPLARINI SİLMEME BAŞLADI. AKIM SOSYAL MEDYADA #DELETEDFACEBOOK ETİKETİYLE YAYILDI. WILL FERRELL, CHER, JİM CAREY GİBİ ÜNLÜLER BU AKIMA KATILARAK TAKİPÇİLERİNİ DE BU HAREKETE DAVET ETTİ.

Teknoloji dünyasının ünlü isimlerinden Apple'ın kurucularından Steve Wozniak da Facebook hesabını sildi. Bir Türk Twitter kullanıcısının "Adamsan Facebook'taki SpaceX sayfasını silersin" çıkışından sonra Elon Musk Facebook'taki ilgili sayfasını silerek harekete destek oldu. Araştırmalara göre bu hareketin başlamasından itibaren her 10 Amerikalı'dan 1'i Facebook hesabını silmiş. İnsanları böyle davranmaya iten şey ise küçük bir mesele değil. Aksine büyük ve dünya üzerindeki neredeyse her şeyi etkileyecek bir skandal. Mart ayında ortaya çıkan skandala göre 87 milyon Facebook kullanıcısının bilgileri sızdırıldı ve bu bilgiler başta Amerika Birleşik Devletleri başkanlık seçimleri olmak üzere birçok yerde kullanıldı. Facebook'un kurucusu Mark Zuckerberg 10-11 Nisan'da bu konuyla ilgili Amerikan Kongresine ifade verdi. Duruşmanın sonunda hatalı olduğunu söyleyen Zuckerberg daha iyi önlemler alacağını açıkladı. Kongre ise Zuckerberg'i kişilik hakları ve mahremiyetin, teknoloji sayesinde insanların özgür ve rahat iletişimi bahanesiyle istismar edilmemesi gerektiği konusunda uyardı. Böylesine büyük bir olay ise özgürlük mü güvenlik mi tartışmasını yeniden ateşlediği gibi hali hazırdaki bir soruyu daha çok göz önüne serdi: Sosyal medyadaki gizliliğimiz ne kadar güvenilir?

Her şey 2013 yılında Cambridge Üniversitesi'nde akademisyenlik yapan Profesör Aleksandr Kogan'ın geliştirmiş olduğu ThisisyourDigitalLife isimli uygulamayla başladı. Uygulama 300.000 kişi tarafından kullanıldı. Ancak Kogan kullanıcıların arkadaşlarının da profil datalarına erişerek milyonlarca datayı toplamayı başarmıştı.

2014 yılında Facebook geliştiricilerin kullanıcıların datalarına erişimini kısıtladı. Yeni kurala göre uygulamaların kullanıcıların arkadaşlarına erişmek istediğinde erişmek istediği kişiden de izin alması gerekiyordu.

İlk skandal 2015 yılının Aralık ayında ortaya çıktı. The Guardian; Cambridge Analytica'nın geliştirilen Facebook uygulamasıyla elde edilen kullanıcı bilgilerini kullanarak Ted Cruz'a başkanlık seçimlerinde yardım ettiğini ortaya çıkardı. Skandalın ortaya çıkmasıyla Facebook Kogan'ın uygulamasını yasaklayarak Cambridge Analytica ve Kogan'dan uygunsuz toplanan verileri silmelerini istedi.

Mart 2018'te ise The New York Times, Observer ve Channel 4 News Cambridge Analytica şirketinin eski bir çalışanı olan Christopher Wylie aracılığıyla skandalın sanılandan daha da büyük olduğunu ortaya çıktı. İddiaya göre Donald Trump'ın

başkanlık seçimleri kampanyasında ve Brexit seçimlerinde kullanıcılardan toplanan bilgiler kullanılmıştı. Wylie ayrıca Cambridge Analytica'nın sahte haberler tasarladığını da iddia etti. Facebook olayların duyulmasından sonra Cambridge Analytica'yı ve onu bünyesinde tutan Strategic Communications Laboratories'ı (SCL) banladığını duyurdu.

E işte Facebook elinden geleni yapmış Cambridge Analytica'yı banlamış skandal niye Facebook'un dersiniz cevabınız Facebook'un haber modelinde gizli olacaktır. Bundan iki sene öncesinde bir gazetecinin Facebook'ta yayınlanan haberlerin bir departmanda seçilip yayınlandığını ortaya çıkarmasıyla büyük bir gürültü koptu. Facebook o zamana kadar tamamen liberal görüşlü olduğu için özellikle liberal görüşü destekleyen haberleri ön plana çıkarmıştı. Olayın ortaya çıkmasıyla Mark Zuckerberg özür dileyerek departmanı kapamış ve muhafazakar görüşlü insanları Silikon Vadisi'ndeki Facebook ana binasına davet edip onlara yeni sistemi anlatmıştı. Artık haberler belirli bir algoritma aracılığı ile seçilecekti. Zuckerberg ayrıca şirketine muhafazakar görüşte insanları alarak şirkette tek görüşlülüğü ortadan kaldırmaya çalışmıştı. Bu olaydan tam 1 yıl sonra Amerika Birleşik Devletleri başkanlık seçimlerini muhafazakar tarafın temsilcisi

Donald Trump kazanmıştı. Ve bu zaferdeki en büyük pay olarak muhafazakarların Facebook üzerinde yaptıkları propaganda kampanyaları ve buradaki sahte haberler olduğu söyleniyor. Facebook'un bu iddia üzerine yaptığı geriye dönük araştırmanın sonucunda büyük bir Rus sermaye grubunun Amerikalı oy verenleri hedefleyerek 3000 tane reklam yayınladığını keşfetti. Facebook'un bu bilgiyi açıkladığı 2017 Eylül ayından bir ay sonra Jonathan Albright adlı başka bir araştırmacı 6 farklı Rus kaynağından propaganda amaçlı haberlerin yayımlandığını ve bu haberlerin Facebook üzerinde 340 milyon kez paylaşıldığını duyurdu.

Olaylar arasındaki bağlantıyı kurabilmişsinizdir. Facebook'taki haber modelinin nasıl çalıştığını öğrenen muhafazakarlar Cambridge Analytica'nın Facebook verilerini kullanıp 50 milyon kişinin bilgileriyle onlara özel haberler yaptırmışlardı. İşte bu toplum mühendisliği örneğinin sosyal medya uygulaması "Facebook Skandalı" olarak ortaya çıktı.

Cambridge Analytica şirketinin CEO'su Alexander Nix 2016 yılında yaptığı TED konuşmasında kitle iletişimlerinin çoğunlukla demografik veya jeografik olarak kurgulandığı ancak psikografik olarak kurgulanırsa bu iletişimin istenilen yere ulaşmasının ve kitleleri istenilen şekilde etkilemesinin daha iyi olacağını açıklamıştı. Yani insanların nasıl bir psikolojiye sahip olduklarını, içe kapalı mı dışa açık mı, kararlı mı kararsız mı, değerleri neler nelerden hoşlandıkları, nelere kızdıkları bilinirse onların istediği dilden konuşulabilir.

Şöyle düşünün: diyelim ki 10 adayın katıldığı bir seçim süreci var. Bu süreçte seçime katılacak her insanın karşısına her gün adaylardan birinin tam ona uygun olduğuyla ilgili haberler çıkıyor. Bu aday onun gibi düşünüyor, onun savunduğu değerleri savunuyor, onun nefret ettiği şeylerden nefret ediyor. Herkes bu adayı kendisine daha yakın bulacağından seçim artık 10 aday üzerinden değil sadece bu adayın girdiği bir seçim halini alacaktır.

Cambridge Analytica'nın yaptıkları bununla da sınırlı değil. Bir gazeteci kendisini Sri Lanka seçimlerinde taraflardan birisini temsil ettiğini söyleyerek şirketin CEO'ları ile görüşme düzenliyor. Aldığı gizli kayıtları yöneticilerin karşı tarafa rüşvet teklif etme, adayların evlerine kız gönderme ve bunun gibi yapılacak diğer faaliyetleri kayda alıp yayınlamak suretiyle adayların itibarlarının düşürülmesinden bahsediliyor. Cambridge Analytica şirketinin CEO'ları kayıtlı bu tarzda şeyleri daha önce de yaptıklarından gururla bahsetmişler. CEO'lardan birisinin konuşma sırasında söylediği ise bayağı ürkütücü ve olayı özetler nitelikte. "İnsanlardan bilgi almanın en temel yöntemi onların korkuları ve umutlarıdır. Bunlar çoğu zaman söylenmeyen, hatta bilincine bile varılmayan şeylerdir. Bizim işimiz kovayı bu insan kuyusunun içine daldırmaktır."

Artık Facebook profillerinden elde edilen bu temel bilgilerin toplumu şekillendirmede nasıl kullanılabileceğini anlamışsınızdır. İnsanların seçim haklarını elinden alıp demokrasi yoluna taş koyan bu skandal yüzünden Facebook hesabını silme hareketinin doğru bir hareket olduğunu düşünebilirsiniz ama ya diğer sosyal medya araçları, internetin geri kalan kısmı. Onlar ne olacak? Onlarda da verilerimiz yok mu? İşte bu sorular aslında bu skandalı daha da korkutucu hale getiren sorular. Çünkü artık yapılan her seçimin sonucu şaibeli olacak. İnsanlar her seferinde bu taktiklerin uygulanarak

seçimlerin kazanıldığını düşünecek ve bir müddet sonra kendi düşüncelerinin ve seçimlerinin önemsiz olduğunu hissetmeye başlayacak. Yapılan seçimler aslında şaibesiz olsa da bu düşünceleri akıllarından atamayacaklarından kaçınılmaz olarak bilgilerinin güvenliğinin sağlanmasını her ne pahasına olursa olsun isteyecekler. Hatta karşılaştıkları haberlerin kontrol edilmesini dahi talep edecekler. Bu durumda hükümetler karşımıza George Orwell'in 1984 isimli romanında kurguladığı Doğruluk Bakanlığı tarzı yapıları kurup hangi haberin doğru hangi haberin yanlış olduğuna karar veren bir yapı kurabilirler ve güvenliğimizi sağlamak adına özel hayatlarımıza müdahale edip özgürlüklerimizi elimizden alabilirler.

Facebook hesaplarımızı silmek artık kendimizi tatmin etmekten başka bir işe yaramayacak. Çünkü beynimize şüphe tohumları çoktan ekildi. Böyle bir ortamda artık özgür düşünce diye bir şey kalmadı. Ya özgürce düşüncüyü bir kenara atıp güvenliğimizi sağlama adına hükümetlere güveneceğiz güvenliği boş vererek çeşitli kuruluşların bizleri manipüle etmesine izin verip onların düşüncelerini kendi düşüncelerimizmiş gibi görerek özgürce düşündüğümüz sanrısıyla yaşayacağız.

YAŞAYAN DÜŞLER TOPLULUĞU

**YAŞAYAN DÜŞLER TOPLULUĞU
2017 YILININ NİSAN AYINDA
KURULDU. 2 YIL BOYUNCA
SÜREN BİR HAYALİN
SONUCUNDA OKULUMUZDA
BU HAYALİMİZİ HAYATA
GEÇİRME ŞANSINI ELDE ETTİK.
ATILIM ÜNİVERSİTESİ HUKUK
FAKÜLTESİ ÖĞRENCİSİ 10
ARKADAŞIN 'ÇOCUKLAR İÇİN
NELER YAPABİLİRİZ?' SORUSU
İLE BAŞLADI HER ŞEY.**

tarifsiz bir deneyim olmaya başladı. Sevgi Evlerinde kalan çocuklarımıza gönüllü olmayı diliyorduk. Bunu gerçekleştirmek için attığımız adım KOREV(Koruyucu Aile, Evlat Edinme Derneği) ve Hayat Sende Derneğini çıkardı karşımıza. Ana ekibimiz olarak kuruma altındaki çocuklarımız için hem hak temelli çalışmalarda hem de gönüllülük faaliyetlerinde bulunma fırsatını elde ettik. Sevgi Evlerinde kalan çocuklar ile onkolo-

sanlarla kesişti yolumuz. Atmış olduğumuz bu adımın ilk meyvelerini 2017 yazında aldık. Onkoloji servisinde tedavi gören çocuklarımızı düzenli olarak ziyaret etmeye başladık. Küçük bir odanın içinde günlerini yalnız geçirmekte olan çocuklarımız ile aile olduk. Onlarla geçirdiğimiz birkaç saatin bile sonraki günlerine nasıl umut olduğuna şahit olduk. Çocukların gözlerindeki ışık bizleri emin adımlarla ilerlemeye iten en büyük nedenlerden biriydi. Huzurevi ziyaretlerine başladık peşinden. Yolları gözlenen çocuklar olmak, onların sıkıntılarını paylaşıp hayatlarından dersler çıkarmak

Ardından bu alanda çalışmalar yapan okulumuz öğretim görevlisi Yard. Doç. Kumru Kılıçoğlu Yılmaz'ın yol göstericiliğinde adım attık bu düş yolculuğuna. Çocuklar için koyduğumuz hedefler gün geçtikçe genişledi. 'Hayvanlar, engelliler, yaşlılar ve daha niceleri için neler yapabiliriz?' sorusu ile devam etti yolculuğumuz. Önce 2017 yaz dönemi için oluşturduğumuz hedefler listemizi güzel bir şekilde sonuçlandırdık. Her yeni etkinlikte iyilik yolunu seçen güzel in-

Bu topluluğun kuruluşunda yer alan arkadaşlar olarak bu yıl mezun olacağız. Ancak topluluk faaliyetlerine kaldığımız yerden devam etmeyi hedefliyoruz. Okulumuz ile gönüllü ağıımızın her daim devam edeceği bir gönüllü ağı kurmuş olmanın mutluluğunu yaşıyoruz. Mayıs sonu itibariyle gönüllülerimizin desteği ile toplayacağımız kitap, kırtasiye malzemesi ve oyuncakları köy okullarındaki çocuklarımıza kavuşturacağız. Van Gölü Ekspresi ile başlayacağımız 'düş yolculuğumuza' Van, Bitlis, Adıyaman,

ji servisinde tedavi gören çocuklarımızın bayram sevincine olmak için hazırladığımız kampanyamız ile okul içi ve dışında gönüllülere ulaştık. Gerçekleştirdiğimiz köy okulları projeleri ile 10 yakın okulun ihtiyaçlarının yanı sıra gönüllülerimizin desteği ile sokak canlarının yarınlarına destek olduk. Her yeni iyilik hareketi beraberinde çok güzel insanları kattı bize. Şu an bu güzellikleri bizimle birlikte özümseyen 100'e yakın gönüllümüz var. Sosyal medyanın ve yardım kampanyalarımızda kurduğumuz standların etkisi ile gönüllü sayımız her geçen gün artıyor.

Şanlıurfa, Mardin ve daha birçok ilde eğitim gören çocuklarımıza ulaşarak, onların sevinçlerine ortak, yarınlarına umut olarak tamamlamayı hedefliyoruz. ZİÇEV, hastane, huzurevi ve barınak ziyaretlerimize düzenli olarak devam edeceğiz. Ve her yeni günde bu gönüllülük ağını genişleterek pek çok canlının düşlerini yaşatmaya çalışacağız.

NEDİR BU BORSA?

Aslında borsa terimi genel olarak pazar anlamında kullanılmaktadır. Hisse senedi, tahvil gibi değerli kâğıtların alınıp satıldığı pazarlara ise menkul kıymetler borsası adı verilmektedir.

Aslında borsa terimi genel olarak pazar anlamında kullanılmaktadır. Hisse senedi, tahvil gibi değerli kâğıtların alınıp satıldığı pazarlara ise menkul kıymetler borsası adı verilmektedir. Fon alışverişinin belli bir düzen içerisinde menkul kıymetler aracılığı ile yapılması zorunluluğu borsaların meydana gelmesine neden olmuştur.

Borsalar, sermaye piyasası araçlarının ve ticari malların alınıp satılması işlemlerine ilişkin kuralları belirleyen, sorumluluk alanındaki işlemler ile oluşan fiyatları saptamak ve duyurmak yetkisine sahip tüzel kişiliği bulunan kurumlardır. Borsalar, bir ekonomik sistemde yer alan finansal piyasalar, tasarruf sahipleri ile fon talep edenler arasındaki fon akışını sağlayan kurumsal ve hukuki mekanizmalardan oluşmaktadır.

Hisse senetlerini güven ve istikrar içerisinde serbest rekabet koşullarında alınıp satılabilmesini sağlamak, oluşan fiyatları tespit ve ilan etmek için tüzel kişiliğe sahip olan borsalara ihtiyaç duyulmaktadır.

BORSALAR NASIL ORTAYA ÇIKTI?

Pusulunun icadı ve kullanımının yaygın-

laşması, denizciliğin ve dünya ticaretinin gelişmesi; İngiltere, İtalya, Belçika ve Hollanda gibi denizciliğin gelişmiş olduğu ülkelerde ticaret merkezlerinin kurulmasını sağlamıştır. Bu ticaret merkezlerindeki işlem yoğunluğu, ticaret senetlerinin ve kredi belgelerinin ortaya çıkmasına yol açmıştır. Bununla birlikte ticari hareketlilik zamanla belirli fiziki mekânlara taşınmıştır. Bu mekânlara katılımın artması ve ticari işlemlere artan ilgi sonucunda mekânlar giderek kalabalıklaşmaya başlamıştır. Bu yoğunluğu azaltmak için mekânlara üyelikle girilmesi yöntemi getirilmiştir. Üye olamayan taraflar ise işlemlerini üye olabilenler aracılığıyla yapmaya başlamıştır. Bu gelişmeler sonucunda borsa ve borsa aracılığının temelleri atılmıştır. Avrupa'da ilk resmi borsa 1487 tarihinde Belçika'nın Anvers kentinde kurulmuştur. 16. yüzyılda Hollanda'nın Amsterdam Borsası bu borsanın yerini almıştır. 16. Yüzyılda Fransa'nın Lyon ve Toulouse kentlerinde, İngiltere'de ise Londra'da borsalar kurulmuş, 17. yüzyılda Berlin ve Basel, 18. yüzyılda Viyana ve New York, 19. yüzyılda Brüksel,

Roma, Milano, Madrid, İstanbul ve Tokyo borsalarının kurulmasıyla bu süreç devam etmiştir.

İstanbul Menkul Kıymetler Borsası (İMKB), hisse senetleri, hazine bonoları ve devlet tahvilleri, gelir ortaklığı sertifikaları, özel sektör tahvilleri, yabancı menkul kıymetler, gayrimenkul sertifikaları ve uluslararası menkul kıymetlerin alım ve satımının yapılmasını sağlamak amacıyla 3 Ocak 1986'da faaliyete başlamıştır. 5 Nisan 2013 tarihinde ise Borsa İstanbul (BİST) adını almıştır.

BORSALARIN GÜNÜMÜZDEKİ DURUMU

1980'li yıllardan itibaren ekonominin serbestleşmesi, uluslararası sermaye hareketlerinin önündeki engellerin kalkması ve buna paralel olarak gerçekleşen teknolojik gelişmeler, borsalarda değişimlere yol açmıştır. Borsalar arası etkileşimler artmış, borsalarda daha dinamik ve esnek faaliyet ortamları sağlanmış, teknolojik altyapıların oluşturulmasıyla borsalar yenilenmiştir. Bununla birlikte kamu sahipliğindeki borsaların birçoğu anonim şirket statüsüne geçmiş ve borsada işlem görmeye başlamıştır. Kâr amacı güden şirketlere dönüşen borsalar, birleşme ve satın almalar sonucu daha da büyümeye devam etmiş, bu büyüme de kendi coğrafyaları ile sınırlı kalmamıştır. Farklı ülkelerin, hatta okyanus aşırı ülkelerin borsaları arasında da birleşmeler gerçekleşmiştir. Örneğin; Euronext Borsası, Amsterdam, Brüksel, Paris, Londra ve Portekiz Borsalarının birleşmesiyle kurulmuş ve yerel iştirakleri aracılığıyla faaliyet gösteren bir borsadır.

Türkiye'de ise İstanbul Menkul Kıymetler Borsası, İstanbul Altın Borsası ve Vadeli İşlem ve Opsiyon Borsası, 2013 yılında Borsa İstanbul çatısı altında birleşmiştir. Bu birleşmeyle birlikte Borsa İstanbul her türlü finansal aracın tek çatı altında alınıp satılabilmesine imkân tanıyan bir yapıya kavuşmuştur.

Günümüzde dünyada belli başlı 60 borsa bulunmakta olup bu borsaların toplam piyasa değeri 70 trilyon doların üzerindedir. Bu değer yaklaşık 69 trilyon doları 16 borsa tarafından sağlanmaktadır.

	Piyasa Değeri (Milyon \$)	Yaş (Yıl)	Kote Olan Şirket Sayısı
1. New York Borsası	19223	224	2400
2. NASDAQ	6831	45	3058
3. Londra Borsası	6187	215	3041
4. Tokyo Borsası	4485	138	2292
5. Şangay Borsası	3986	26	1041
6. Hong Kong Borsası	3325	125	1866
7. Euronext	3321	16	1299
8. Toronto Borsası	2781	155	1524
9. Şenzen Borsası	2285	29	1420
10. Frankfurt Borsası	1766	431	3769
11. Bombay Borsası	1682	141	5749
12. Hindistan Ulusal Borsası	1642	24	1696
13. SIX İsviçre Borsası	1516	21	262
14. Avustralya Borsası	1272	29	2166
15. Kore Borsası	1251	11	2030
16. NASDAQ Nordic	1212	13	564

Tablo: Piyasa Değeri En Yüksek 10 Borsanın Piyasa Değeri

Kaynak: stockstotrade.com

Borsa İstanbul verilerine göre ise, 2017 ekim ayı sonu itibarıyla Borsa İstanbul'un piyasa değeri 856 milyar 563 milyon olarak hesaplanmıştır.

BORSA ENDEKSİ NEYE YARAR?

Endeks, bir veya daha fazla değişkenin hareketlerinden ibaret olan oransal değişimi ölçmeye yarayan finansal göstergedir. Endeksler, karmaşık olayların tek bir rakama indirgenmesini sağlayan, olaylar ve sonuçları hakkında yaklaşık bilgi verebilen araçlardır. Gösterge olarak da adlandırılabilirler. Dolayısıyla, borsadaki yükseliş ve düşüşler endeksler üzerinden yorumlanabilmektedir. Örneğin; Borsa İstanbul'un (BİST) gösterge endeksi olan BİST 100 endeksinde yaşanan yükseliş ve düşüşler, bu endeksi oluşturan 100 şirkette yaşanan yükseliş ve düşüşleri yansıtmaktadır. Bu şirketlerin değeri değiştikçe, borsada da yükseliş ya da düşüşler meydana gelmektedir.

Hisse senedi piyasasında endeksler, çok sayıda hisse senedinin fiyatını ya da getirisini bir araya getirerek, tüm bu değişkenlerdeki değişimi tek rakamla ifade etmektedir. Böyle bir endeks olmadığı takdirde, hisse senetleri piyasasının hangi yönde ve ne kadar hareket ettiğini belirlemek mümkün olamamaktadır.

BORSANIN İŞLEVLERİ NELERDİR?

Menkul kıymetler borsalarının ekonomik işlevlerini yedi ana gruba ayırabiliriz:

a) Devamlı ve düzenli işleyen bir pazarın oluşması

Menkul kıymet borsaları, borsada işlem gören menkul kıymetler için devamlı ve düzenli bir piyasa oluşturmaktadır. Devamlı bir piyasası olan bir menkul kıymete sahip olan bir yatırımcı gerektiğinde bunu nakde dönüştürebilmektedir. Her menkul kıymeti her an almak veya satmak mümkün olaca-

ğından, menkul kıymetin nakde dönüştürülebilirliği yani likiditesi sağlanmış olur.

b) Ekonomiye kaynak yaratması

Borsalar tasarruflara hareket ve canlılık kazandırmaktadır. Borsalar fon talep edenler, tasarruflarını değerlendirmek isteyenler ve ellerinde menkul değer bulundurup da bunları satmak isteyenler için kurulmuş bir pazardır. Böyle bir pazarda, bütçe açığını borçlanmak suretiyle karşılamak isteyen devletin, kısa veya uzun vadeli borç senedi çıkararak borçlanmak isteyen özel sektörün ve hisse senedi çıkararak sermayesine ortak arayan şirketlerin karşılaşacakları yerler borsalardır.

c) Sermaye mülkiyetini geniş bir toplum tabanına yayması

Borsalar, halka açılmayı ve bu yolla sermayenin tabana yayılmasını teşvik etmektedir. Etkin piyasalarda çok kişiye küçük miktarlarda satış yapıldığından sermayenin tabana yayılması mümkün olmaktadır. Borsalar, halka açılmayı ve pazarlamayı kolaylaştıran kuruluşlardır. Bu durumda sermaye mülkiyeti topluma yayılmakta ve küçük tasarruflar büyük teşebbüslere ortak olmaktadır.

d) Ekonominin göstergesi olması

Borsada oluşan fiyatlar tasarruf sahipleri, yatırımcılar, teşebbüs yöneticileri için yararlı bir göstergedir. Borsa endeksleri, ülkenin genel ekonomik gidişi hakkında toplu fikir veren ve gelecek hakkında önceden tahminler yapmaya yarayan veri niteliğindedir. Bu sebeple enflasyon, gelişme ve kalkınma, politik istikrarsızlık gibi durumların ekonomiye etkilerinin en iyi izlenebildiği yerlerden biri borsalardır.

e) Uzun vadeli yatırımların kısa vadeli tasarruflarla finansmanını sağlaması

Şirketler pazarlama güçlüğünden dolayı uzun vadeli araçlar ihraç etmekte zorluk çekebilmektedir. Bu durum uzun vadeli borçlanmanın maliyetinin olması gerekenden daha yüksek olmasına yol açmaktadır. Borsa etkin çalıştığında bu kısır ve ek maliyetler ortadan kalkmaktadır.

f) Menkul kıymetlerle ilgili bilgilere kolay ulaşılması

Borsa bülteni ve diğer basın yayın organları vasıtasıyla borsada oluşan fiyat ve oran bilgileri yatırımcılar tarafından en ucuz maliyetle ve kolaylıkla edinilmektedir.

g) Güven yaratması

Borsalar, yatırımcının korunmasını sağlamaktadır. Menkul kıymetlerin borsada işlem görebilmesi için şirketler belirli koşulları sağlamak zorundadır. Bir anlamda, bu şirketler sürekli olarak denetim ve gözetim altındadır ve bu şirketlerle ilgili bilgiler yatırımcıların korunması amacıyla kamuya açıklanmaktadır.

Kaynaklar:

Akgüç, Ö. (2011). Finansal Yönetim. İstanbul: Avcıol Matbaası.

Aksoy, A. ve Tanrıöven, C. (2014). Sermaye Piyasası Yatırım Araçları ve Analizi. Ankara: Detay Yayıncılık.

BİST (2014). Cevaplarla Borsa ve Sermaye Piyasası. İstanbul: Borsa İstanbul A.Ş. Yayınları.

Ercan, M. K. ve Ünsal, B. (2016). Değere Dayalı İşletme Finansı: Finansal Yönetim. Ankara: Gazi Kitabevi.

TSPAKB. (2011). Dünyada Borsa Şirketleşmeleri, Satın Alma ve Birleşmeleri. TSPB Yayınları No: 58.

Merve Günal İpek

Endüstri Mühendisliği Bölümü Mezun

■ Bize kendinizden bahseder misiniz? Hangi bölümden, ne zaman mezun oldunuz?

Üniversitemiz Mühendislik Fakültesi, Endüstri Mühendisliği Bölümünden 2011 yılında mezun oldum.

■ Neden Endüstri Mühendisliği Bölümünde okumayı tercih ettiniz?

Endüstri Mühendisliği hemen hemen her sektöre dokunan, çok yönlü, analitik düşünmeyi ve uygulamayı geliştiren, problem çözümü ve iyileştirme odaklı bir meslek olduğundan, kişisel becerilerim ve hayata dair hedeflerim doğrultusunda benim için en doğru meslek olduğuna karar vererek bu bölümde okumayı tercih ettim.

■ Satış alanında çalışmaya nasıl karar verdiniz? Üniversite eğitiminiz sırasında böyle bir düşünceniz var mıydı?

Üniversite eğitimim esnasında satış odaklı çalışmayı düşünmekten ziyade, 3. sınıfta üretim sektöründe mi yoksa hizmet sektöründe mi olmalıyım sorusunun cevaplarını aradım hep. Bu cevaplar seçmeli dersler esnasında daha çok ortaya çıkıyor ve aldığım derslerdeki başarı eğilimi doğrultusunda da hizmet sektöründe daha başarılı olacağımı düşündüm ve bunun beni daha çok mutlu edeceğine karar verdim. Bu doğrultuda da bitirme proje konumu seçerek hizmet sektöründeki ilk çalışmama başlamış oldum.

■ E-PTT AVM' den önce hangi kurumlarda ve pozisyonlarda çalıştınız? Bu dönemki çalışmalarınızla kıyasladığınızda, size daha önceki tecrübeleriniz ne/neler kattı?

Mezun olduktan 2 ay sonra ePttAVM.com için çalışmaya başladım. Henüz ePttAVM.com hayata geçmemişti, proje aşamasındaydı. Mezun olduğumdan beri ePttAVM.com için çalışıyorum.

■ Şu anda E-PTT AVM'de Satıştan Sorumlu Genel Müdür Yardımcısı olarak çalışıyorsunuz. Yöneticilik konusunda kendinizi nasıl geliştirdiniz/geliştiriyorsunuz? Sizce yönetici olmak ile lider olmak arasındaki fark nedir?

Bu, aslında eğitimimiz süresince aldığımız pek çok dersin hayat ile birleştiği önemli bir nokta. Sürekli iyileştirmeyi öncelikle kendi hayatınıza, işinize uygulayabildiğiniz sürece kendinizi ve işinizi bir tık ileri taşımanız mutlak bir sonuç. Ben bu projeye dâhil olduğumda e-ticaret Türkiye'de henüz neredeyse bilinmiyordu bile. Fakat dünyada pek çok ülke bu konuda epey yol almıştı. Ben bu işe girmeden önce, okul hayatımın son yılında da e-ticareti kullanıyor ve yurtdışından alışveriş yapıyordum. Böyle bir projeyi duyduğumda ve bu projenin bu işe en yakın kamu kurumumuz olan PTT çatısı altında olduğunu öğrendiğimde bu iş için çalışma hevesim daha da arttı. Zamanla projenin planlanması, pazarlanması, lansmanı, geliştirilmesi, hayata geçirilmesi, ilk sipariş, ilk şikâyet vb. iyi, kötü tüm süreçleri gözlemlemek, deneyimlemek ve içine dâhil olmak, aslında bu işin yönetilebilirliği yani yöneticiliği yolunu bana açmış oldu. Kararlı olmak, hedefleri gerçekleştirilebilir ve kısa vadeli tutmak, hedefler gerçekleştikçe yeni hedefler belirlemek, sektörü incelemek, mevzuatlara vakıf olmak ve dünyada bu işin nasıl yapıldığını

sürekli takip etmek, sizi işinizin yönetici adaylığına hazırlıyor. Bunları verilere dökmek, bu verileri doğru analiz edebilmek ise yöneticiliğin olmazsa olmazı. Yöneticiler, liderlerin hedefleri için görevde olan askerler gibidir bence. Bu hedefleri gerçekleştirme yolunda düzeni sağlamak, gerekli çalışmaları yürütmek yöneticilerin işidir. Fakat yeni bir girişimde bulunuyorsanız işinizin hem lideri hem de yöneticisi olmanızı gerektiren durumlarda olabilir...

■ Sizce satış sektöründe çalışıyor olmanın avantajları ve dezavantajları nedir?

Bu soruyu içinde bulunduğum e-ticaret sektörüne göre cevaplamak isterim. Biz e-ticarete dokunulmayan hissedilmeyen bir ürün satıyoruz. İnsanlar pek çok kategoriden ürünü resimlerine, açıklamalarına ve fiyatına göre alıyor. Bu nedenle yapılan satış modeli kolay bir model değil. Tüketicilerin size güvenmesi, ürünün kendisine hasarsız ve eksiksiz teslim edileceğine emin olarak alışveriş yapmasını sağlamak için öncelikle tüketicide "güven" algısını oluşturmak gerekiyor. Bu da yüksek hizmet kalitesi ve reklam maliyeti gerektiriyor. Fakat bu güveni sağladıktan sonra oturduğunuz yerden ülkenin her köşesine hatta dünyaya ürün satışı yapabiliyor, yaptırabiliyorsunuz. Satış sektörü kişinin harcadığı emeği, eforu ve parayı ölçümleyerek alabileceği en iyi sektörlerden bir tanesi bu doğrultuda da işin sürekliliği için ortaya çıkan ihtiyaçları daha hızlı yerine getirebiliyorsunuz. İhtiyaçların sonsuz olması ise bir satışçının en büyük avantajı...

■ Bu sektörde çalışmak isteyenlere tavsiyeleriniz ne olurdu? Hangi karakter özelliklerine sahip kişilerin bu alanda verimli olabileceğini düşünüyorsunuz?

Hırslı, istekli, takipçi, araştırmacı, kararlı ve çalışkan. Masa başında oturup sabah 8.30 akşam 17.30 iş beklentisi olan arkadaşların asla yapamayacağı bir iş diyebilirim. 24 saat satış, 24 saat tüketicinin var olduğu bir süreç.

■ Aldığınız eğitimin kariyeriniz açısından nasıl bir etkisi oldu? Atılım Üniversitesinin sizlere sağladığı hangi olanaklar profesyonel hayatınızda fayda sağladı?

Aldığım eğitim ve kişisel özelliklerimi harmanlayabildiğim için bulunduğum noktadayım. Kesinlikle proje ödevleri, analitik odaklı ödevler, süreç odaklı ödevler, interaktif dersler, bölüm hocalarımızın doğru yönlendirmeleri ve en önemlisi doğru seçilmiş ve doğru yerine getirilmiş bitirme projeleri eğitim hayatımızın iş hayatına aktarımındaki bana göre en önemli noktaları. Bunlar sayesinde aldığımız eğitimin hayatta nasıl uygulandığını deneyimlemiş oluyoruz ve bu gerçek iş hayatında karşımıza çıkıyor.

■ Eğitim hayatınızdan Atılım Üniversitesine dair aklınızda kalanlar neler?

Atılım Üniversitesine dair aklımda kalan pek çok şey var. Bunları buraya sığdırmam mümkün değil. Örneğin, okula kayıt için geldiğimde henüz kampüsleşme yeni gerçekleşiyordu ve biraz üzümüşüm açıkçası. Ancak insanın olanakları kendi içerisinde, bunu görmek kimi öğrenci için çok erken kimi için ise daha geç olabiliyor. Biz okulun ilk Bayan Voleybol takımını kurmuştuk ve Üniversiteler liginde yükselmıştik. Örneğin, bitirme proje sunumlarında hiç beklenmeyen hatta başarısız görülen öğrencilerin proje yönetim ve sunumlarındaki başarıları da bence aldığımız eğitimlerin akla yerleşen sonuçlarındandır.

■ AtılımMED' in bir üyesi olarak dernek tarafından yapılan etkinlikler ve çalışmalar hakkında ne düşünüyorsunuz?

AtılımMED özellikle son yıllarda çok büyük ATILIMlar gerçekleştiriyor. Aktif görev almayı çok arzu ediyorum fakat yoğun çalışma tempomdan dolayı başaramıyorum. Fakat bir mezun olarak bundan sonraki süreçlerimde yaptığım iş ve katabileceğim değer doğrultusunda dernek için elimden gelen katkıyı sağlamak istiyorum. Biz mezunların kendi eğitimimize ve bize bu değeri kazandıran okulumuza katkı sağlamamız, mezun olma yolunda ilerleyen arkadaşlara bir nebze deneyimlerimizle destek olmamız gerektiğini düşünüyorum. Bu doğrultuda AtılımMED'in kariyer ve deneyimler üzerine yaptığı tüm organizasyonları çok başarılı buluyorum.

■ Öğrenci arkadaşlarımıza ne gibi bir öneride bulunmak istersiniz?

Başarısız olan, başarısız olduğunu düşünen tüm öğrenci arkadaşlarım için bir önerim var aslında: Başarısız oldukları konuları kabullenmeleri, bunları aileleri ile paylaşmaları ve bu başarısızlığın üzerine giderek çözüm yolları aramaları. Zaman insan hayatındaki en önemli unsur. Bunu mezun olduktan sonra çok iyi anlıyorsunuz. Bu nedenle imkânsız diye bir şey asla yok. Bugün okulumuzdan, bölümümüzden mezun arkadaşlarımız, Türkiye'nin en iyi kurumlarında hatta dünyanın en iyi şirketlerinde çalışıyor. Bunu başarmanın en kolay yolu ise her şeyi zamanında ve gerektiği kadar yapmak. Bir diğer önerim ise takım çalışmaları içerisinde olmak. Bu, iş hayatı için olmazsa olmaz.

Başarı bir yolculuktur, bir varış noktası değil...

Derneğimiz mezunlarını ve üyelerini değişik platformlarda buluşturan, bir araya getirip kaynaştıran bir sivil toplum örgütüdür. Sosyal, kültürel ve mesleki alanlarda üniversitemiz mezunlarına katma değer yaratıcı etkinliklere imza atar. Mezunlarının kültürel, sosyal ve mesleki birikimlerini Atılım Üniversitesi'nin gelişimine katkıda bulunabilecek şekilde kullanabilmeleri adına faaliyetler düzenler. Mezunlar arasında ki bağı kuvvetlendirerek aralarında güçlü bir iletişim ağı oluşturarak kaynaşma ve birliktelik sağlar.

Geleceğe iz bırakın...

www.atilim-med.org.tr

**"THE" 50 YAŞ ALTI EN BAŞARILI
ÜNİVERSİTELER SIRALAMASINDA**

**DÜNYADA
İLK 100
TÜRKİYE'DE
İLK 4
ARASINDA**

FİZİKSEL BİLİMLER SIRALAMASINDA

TÜRKİYE'DE İLK 2'DEYİZ

- Matematik ve İstatistik
- Fizik ve Astronomi
- Kimya
- Jeoloji, Çevre, Yer ve Sualtı Bilimleri dikkate alınmıştır.

ATILIM
ÜNİVERSİTESİ